

Forførende ånder

 God morgen, venner. Glad for å være her denne formiddagen, og da jeg ser at dere alle sammen er ute, tror jeg at Herren er med oss i dag og gir oss litt skygge, slik at det ikke blir så varmt her inne i tabernaklet under formiddagsmøtet. Og nå vi . . .

² Jeg tror, er det barn . . . Har barna blitt sendt bort til klassene sine, broder Neville? Jeg så noen småunger, og jeg bare lurte på om de hadde sendt klassene tilbake til plassene deres—deres, til søndagsskole-rommet deres.

³ Nå, be for meg. Jeg har en stor avgjørelse som jeg skulle ha tatt i går kveld, og jeg må ta den i dag. Og la menigheten be. Jeg har et—jeg har et kommende møte snart, er rett ved Jernteppegrensen i Tyskland, og derfor er det litt ømfintlig. Og be for meg. Og så, det er, vi kan begynne med en gang på det store cricketstadionet i Tyskland som Hitler bygde rett før krigen, flott stort sted med sitteplass til åtti tusen mennesker. Og vi kan ha det ti kvelder på rad. Og derfor håper vi å komme i gang der med det samme, og deretter over til La Salle Lorraine, Frankrike, neste gang, deretter til Berlin, kommer tilbake. . . . Jeg mener, Berlin mellom det og—og Frankrike.

⁴ Deretter kommer vi tilbake, om Herren vil, i et stevne i Chicago. Begynner, tror jeg, den femtende, sekstende, syttende, attende og nittende, som er min del i Chicago, i stevnet i den—den svenske menigheten. Og så er de, herr Boze, noen av dere fra Chicago-området, de har et stevne som går av stabelen neste . . . begynner første august eller første september er det i Sverige. Og jeg er så glad for å vite at de stemte for at jeg skulle komme over, og det var enstemmig og hundre prosent. Jeg ble glad for det, men jeg er nødt til å enten dra dit eller dra ned hit nå. Be om at Herren vil lede meg helt nøyaktig til det stedet der flest sjeler vil bli frelst, og det beste vil skje for Guds Rike. Nå, de har et stevne der oppe, og—og de i Sverige, og han sa vi ville få tjuefem, tretti-fem tusen mennesker til å begynne med på stevnet og mange av dem ufrelste mennesker.

⁵ Og så her nede i Tyskland, vel, de har et stadium som rommer åtti tusen. Selvfølgelig, vi, i Sveits der vi nettopp kom fra, der hadde vi et fantastisk møte, og mange av dere har sannsynligvis ikke hørt det ennå. Herren velsignet oss mektig, hadde femti tusen omvendelser på fem kvelder i—i—i Zurich, Sveits.

⁶ Og så, broder Jack Shuler, mange av dere kjenner ham, han er metodist, gamle Bob Shulers sønn. De er i Belfast nå, og—og de sier at de rett og slett snur hele stedet på hodet der borte for Evangeliet, og til og med større enn det Billy Graham hadde i

møtet sitt. Jack er en veldig fin ung kar, full av tjenesteiver og kjærlighet. Og han—han er bare så oppriktig i det at jeg tror han er en stor Herrens tjener. Og be for broder Shuler. Og—og er Jack Shuler, og Jack MacArthur er også sammen med ham. Broder Jack MacArthur er en stor predikant også. Og der har folkene i menighetene sagt at det er den største vekkelsen som noen gang har vært i Irland. Derfor er vi så . . . Vær i bønn daglig for de—for de mennene. De er begge unge menn, under, rundt førti, tror jeg, eller under, familier og så videre, og gode, solide Evangelie-lærere, og vi elsker dem.

⁷ Og nå, jeg—jeg ber om at dere ikke må glemme meg, at—at Gud må la meg ta den rette avgjørelsen akkurat nå. Det er tider da du ikke vet hvilken vei du skal ta. Har du noen gang vært på de stedene? Jeg tror Paulus kom til det stedet en gang, gjorde han ikke? Det var mellom to sider. Og da han gikk over, ja, så han en engel i en visjon som fortalte ham: “Kom over til Makedonia.” Så Herren har fremdeles Sin Engel, har Han ikke? Hvis jeg bare kan være like ydmyk i mitt hjerte overfor det som Paulus var.

⁸ Og nå i kveld, husk Evangelie-møtene her på tabernaklet, kom ut alle sammen. Dere rundt Louisville, jeg skal tale i menigheten Open Door i kveld i noen timer, klokken halv åtte til halv ti hos broder Caubles. Jeg skulle komme to ganger hit. Og så er han en slik hyggelig mann, og han ringte. Og broder Cauble, han er en veldig fin gentleman og broder. Dere, jeg er sikker på at dere kjenner til ham, veldig fin broder, og kunne nesten ikke avvise ham på den måten. Be. Fremfor alt, be, og be om at Gud må gi at vi tar den—den rette avgjørelsen.

⁹ Nå, før vi begynner Evangelie-Budskapet, har vi en formiddag da vi skal innvie små barn. Også jeg har her en liten gutt å innvie til Herren. Nå, mange ganger i mange menigheter . . .

Kan dere høre greit, langt bak? Hvis dere kan, er det helt i orden? Disse viftene her, jeg bare, du kan ikke høre deg selv. Nei, det, det er helt i orden. Jeg er redd jeg ville stryke med uten den.

¹⁰ Så de—de små barna, noen ganger stenker de dem i kirken når de er bitte små babyer. Og selvfølgelig kommer det fra den katolske kirke, ved å kristne de små barna eller “døpe” som de kaller det når de bare er små babyer. Metodist-kirken førte det videre, spedbarnsdåpen, og mange, mange flere tror jeg. Jeg tror det er forskjellen mellom Nasareerne og de gammeldagse metodistene, det var spedbarnsdåpen og deretter små splittelser og så videre. Men, hvilken som helst måte, det, jeg tror ikke det betyr så mye. Fordi når alt kommer til alt, tror jeg Golgata klargjorde alt sammen der og da, fordi Jesus døde der for å frelse små barn og frelse verden.

¹¹ Og et lite barn, uansett hva slags foreldre det har, hvor syndige, så spiller ikke det noen rolle, for Jesu Kristi Blod renser

ham, ser dere, og dette er Guds Lam som tar bort verdens synd. Den babyen kan ikke omvende seg. Den vet ikke hvordan man omvender seg. Den har ingen grunn for å være her for seg selv. Den kan ikke fortelle deg hvorfor den er her. Men Gud sendte den hit, og Jesu Kristi Blod rensar den i det øyeblikket den kommer inn i verden. Og det er fram til den kommer til ansvarsalderen, da forstår den rett og galt, og dermed hva den må be om tilgivelse for, det som den vet at den har gjort galt. Det er riktig. Så, noen av dem stenker dem, om de ikke gjør det tror de at de ikke kommer til Himmelen.

¹² Og det er en lære som sier at hvis en baby er født av Hellige Ånds-foreldre, vel, så går babyen til Himmelen; men hvis ikke, så blir det ikke noe mer av den, babyen er ganske enkelt ikke mer. Det er fullstendig feil. Hvilken forskjell gjør det om det er Hellige Ånds-foreldre? Alt sammen er seksuelt begjær, og babyen blir født på samme måte. Så, det er alt sammen "født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og talte løgner." Det, det er den Bibelske betegnelsen på det.

¹³ Så, og deretter rensar Jesu Kristi Blod og skaper en forsoning for det barnet. Hvis det døde, ville han fullkomment gå rett inn til Guds Nærvær, om det ble født av verdens mest syndige foreldre, fram til det kommer til ansvarsalderen da det forstår rett og galt. Og så hva det gjør fra da av, må det bli tilgitt for. Det er nødt til å be om sin egen tilgivelse fra da av. Men mens det er en baby. . .

¹⁴ Nå, veien vi prøver å følge her på tabernaklet. Det eneste stedet i verden som jeg går der jeg forkynner Doktrine, er her på tabernaklet, fordi dette er vår menighet. Og vi forkynner Doktrine her for å holde folket på linje. Andre menn i sine menigheter, de forkynner hva som helst de tror. Og de er mine brødre, og vi kan kanskje være litt uenige, men vi er fremdeles brødre like fullt. Og, men her på tabernaklet, forkynner vi det vi tror er Bibelsk Doktrine. Og der ser vi barnevelsignelse, det vi kaller en barnevelsignelse, den eneste gangen i Bibelen som vi kan finne, eller hvor i Det nye testamente der det hadde med små barn å gjøre, eller Kristus hadde noe med det å gjøre i en seremoni var da Han tok dem opp i armene sine og la hendene sine på dem og velsignet dem og sa: "La de små barn komme til Meg. Hindre dem ikke, for slike hører Guds rike til."

¹⁵ Nå, det er overlatt til oss, slik vi forstår, å fullføre arbeidet Han kom for å—å utføre. Hans død på Golgata, Han var med oss og Han gikk fra. . . kom ut fra Gud til verden, gikk tilbake fra Gud, eller fra verden til Gud, og kom igjen i form av Den Hellige Ånd og er med oss, i oss, til verdens ende og utfører den samme gjerning i Sin Menighet som Han gjorde da Han var her på jorden. Og, ved det, tar vi barna våre til hverandre, til forkynnerne, og de ber over dem, legger hendene sine på dem og innvier dem til Gud. Bare en liten seremoni for å si at vi setter pris på det Herren har gjort for oss og de små barna.

16 Nå, hvis deres små har blitt stenket, eller hva enn slags måte det er i deres menighet, tenk. Vi sier ikke én ting imot det. Det er helt i orden. Men, ut fra Bibelen, finner vi bare ett sted, det var der Jesus velsignet dem Selv. Det skal jeg lese, om Herren vil, i— i Ordet her. Vi finner i Lukas det. . . Jeg tror det er det—det 10. kapitlet og begynner med det 13. verset.

Så kom de til ham med de små barn for at han skulle røre ved dem; men disiplene truet dem som kom med dem.

Men da Jesus så det, ble han meget harm og sa til dem: La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til.

Sannelig sier jeg dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal slett ikke komme inn i det.

Og han tok dem i armene sine, og la hendene på dem og velsignet dem.

17 Så vakkert? Han sa: “Nå, la de små barna komme til Meg. Hindre dem ikke, slike som det lille barnet, for Guds Rike hører slike til.” Og Han tok dem i armene Sine og velsignet dem.

18 Nå, hvor vi ville elsket denne formiddagen, hvis vi kunne ha Jesus her personlig, sittende her på plattformen og si: “Herre, vil Du velsigne barnet mitt?” Åh, for en . . . for våre menneskelige øyne og våre hjerter lengter etter å se det. Men Han er her likevel, for Han ga oss oppdraget å gjøre det. Og, slik vi har gjort, det anerkjenner Han. Vi tok imot de Han sendte, tok imot Ham som sendte ham, ser dere. Så, Han er her denne formiddagen. Og hvis søster Gertie vil komme opp til pianoet og spille den gamle sangen vi pleide å synge for lenge siden, denne, “Bring dem inn, bring de små til Jesus.” Jeg tror den er i boken der et eller annet sted. Jeg er ikke sikker. “Bring de små til Jesus.” Og hvis du har en baby, en liten baby som ikke har blitt innviet, og du ønsker å innvie den denne formiddagen, ja, så vil vi være glade for å gjøre det.

19 Og er det noen forkynnere i bygningen, predikanter som bare ønsker å gå opp og stå sammen med oss mens vi innvier disse barna til Herren? Vi vil være glad for å ha dere, ettersom dere kommer. Ja vel, er den i boken der? Finner du den, broder Neville? Den er ikke der. Ja vel, hvor mange kjenner den, *Bring dem inn?* Ja vel, la oss synge den nå. Alle sammen, mens mødrene kommer med babyene sine. Ja vel. Ja vel.

. . . dem inn, bring dem inn,
Bring dem inn fra syndens mark;
Bring dem inn, bring dem inn,
Bring de forvillede til Jesus.

Bring dem inn, bring dem inn,
 Bring dem inn fra syndens mark;
 Bring dem inn, bring dem inn,
 Bring de små til Jesus.

²⁰ Skal vi bøye våre hoder et øyeblikk. Vår Himmelske Far, stående rundt alteret denne formiddagen står mødrene og fedrene som holder de små barna i armene sine, som Du så nådig har gitt dem. De er så takknemlige for dem, Herre, og de bringer dem opp her til alteret denne formiddagen i Guds hus for å innvie dem, gi livene deres til Deg. Du har gitt. Og vi ber, Gud, om at Du må nære og velsigne hver enkelt av dem. Led dem, og må Guds beskyttende Engler våke over hver enkelt. Gi dem lange liv med lykke og glede. Må de vokse opp til å bli morgendagens Guds menn og kvinner, hvis det er en morgendag.

²¹ Gud, vi ber om at Du må reise opp predikanter og profeter og lærere ut fra denne gruppen med babyer som er rundt alteret denne formiddagen. Og når vi er gamle og ikke kan gå lenger, må noen ta oss fra sted til sted, må vi være i stand til å høre Evangeliet bli forkynt av disse som er her i dag. Gi det, Herre. Og en herlig dag når det hele er over, våre liv er avsluttet, disse foreldrene rundt alteret, må vi være lik Jakob fra gammel tid som velsignet alle sine barn og fortalte dem hva de ville ende opp som i de siste dager. Kikket deretter opp og sa: "Dere vet, jeg vil bli samlet med mitt folk." Og en herlig dag vil han og alle hans etterkommere bli samlet i et bedre land. Ikke underlig at Bileam sa: "La min siste slutt bli som hans." Gud, jeg ber om at Du må gi disse velsignelsene til foreldrene.

²² Og nå idet vi går og legger hendene på dem, for—for en fantastisk . . . Og hvor ydmykt Du har gjort det, Herre, slik at vi jordiske menn kan ha privilegiet av å velsigne små barn i Ditt Navn, og å vite dette at det vi ber om, det vil bli gitt oss. Idet vi går for å velsigne dem, må Jesus, den helt usynlige Person, allmektige Ene stå nær og velsigne hvert enkelt barn idet vi legger hendene våre på dem og gir dem til Ham. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

²³ Broder Glenn Funk, han har sine tre små barn til å bli innviet til Herren.

[Tomt spor på lydbåndet. Broder Branham innvier babyer—Red.]

. . . et—et lite skap, langt der borte i nordlandet, lovet Du meg dette barnet. Far, må Dine velsignelser hvile over ham.

Joseph, gutten min, jeg gir deg til Gud. Og må livet ditt bli en velsignelse. Må du være en profet, Joseph. Må Guds nåde hvile over deg. Må din fars Gud, Herren Jesus Kristus, alltid velsigne deg, gjøre livet ditt til en velsignelse for andre.

I Jesu Kristi Navn, velsigner jeg ham. Amen.

[Tomt spor på lydbåndet. Broder Branham innvier babyer—Red.]

²⁴ Elsker dere små barn? Noe med de små krabatene slik at hver mor ønsker at hennes barn skal velsignes.

Nå, det er slik vår Himmelske Far er mot oss voksne denne formiddagen. Han ønsker at hver enkelt av oss skal bli velsignet. Han presenterer en bestemt ting for oss, bare rekker det ut til oss, som å si: “Her, Jeg vil at du skal bli velsignet, Mitt barn.” Er Han ikke fantastisk? Så vi kan sette pris på en slik vennlig Himmelsk Far.

²⁵ Nå, i velsignelsene av små babyer, vet dere, jeg leste nettopp her i Skriften her om dagen, et sted over her, det var i Det gamle testamente, at en—en viktig ting som jeg—jeg virkelig satte pris på å lese. Her er det, akkurat her. “Og Natanael sa til David: ‘Gjør alt som er i ditt hjerte, for Gud er med deg.’” Skjønner? Gjør det som er i ditt hjerte. Og mange ganger har jeg—jeg oppdaget dette, kristne venn, at jeg har sagt ting uten å vite hva jeg skulle si, og oppdager så at det skjer. Det du sier!

²⁶ Det ble sagt en gang, da Jesus kom ned fra fjellet og Han så et tre som ikke hadde noe på seg, kun blad alene, og det var ingen frukt og Han sa: “Ingen skal spise av deg fra nå av.”

²⁷ Og neste dag da de gikk forbi, så apostlene at bladene hadde visnet. Han sa: “Se hvor fort treet visnet.”

²⁸ Jesus sa: “Ha tro til Gud; for hva enn du ønsker når du ber, tro at du mottar det og du skal få det. Og hva enn du sier, så skal du få det du sier.” Tenk på det. Åh! Og kanskje i dag, den mektige Hellige Guds Ånd står her ved alteret, du sier . . . Vel, det trenger ikke være pyntet. Det trenger ikke være et eller annet stort forseggjort sted.

²⁹ Jakob satte opp en stein en gang og la hodet sitt på den, og den går fremdeles i dag for å være en Stein fra Scone. Eller, Steinen fra Scone, som verdens store menn fremdeles frakter rundt, for at kongene skal bli innsatt på toppen av denne steinen, bare en vanlig, gammel stein som lå på en eng.

Betel var bare en haug med steiner som var lagt oppå hverandre, og det ble Guds hus, boligen. Jakob sa: “Dette er ikke noe annet enn Guds hus.” Bare en haug med steiner som lå oppå hverandre.

³⁰ Det trengs ikke store, forseggjorte ting. Det trengs enkelheten og troen til å tro, det er det som trengs. Det er det som gjør det.

³¹ Nå, da vi vet at tiden løper fort, vil vi prøve å ikke holde på dere altfor lenge, siden vi vet at det er varmt og menighetslokalet er overfylt. Derfor vil jeg bare tale til dere en liten stund denne formiddagen over et lite emne her som kan . . . Jeg stoler på at det vil være en hjelp for dere. Og nå, før jeg dro hjemmefra, skrev jeg

ned tre eller fire små ting. Jeg sa: "Jeg vil vente og se hva Herren vil at jeg skal tale om når jeg kommer ned der." Jeg skrev ned seks små ting her, små emner, og jeg skrev ett, la det i lommen min på denne måten. Jeg tenkte, "Vel, når jeg kommer til talerstolen vil Han kanskje fortelle meg noe jeg kan tale om." Nå er jeg like på jordet som jeg var der oppe. Så, i hvert fall vil jeg lese et Skriftsted her, Herren hjelpe oss å forstå Det. Det 14. kapitlet av Lukas, og la oss begynne rundt det tretti- . . . 31. verset av det 14. kapitlet av Lukas.

Eller hvilken konge som skal gå til krig mot en annen konge, setter seg ikke først ned og overveier om han med sine ti tusen mann er i stand til å møte ham som kommer imot ham med tjue tusen?

Hvis ikke sender han ut en delegasjon og spør etter fredsbedingungen mens han enten er . . . ennu langt unna.

På samme måte er det med hver og en av dere: . . .

³² Jeg vil at dere skal legge nøye merke til dette. Nå, først sa Han . . . Det er en lignelse. Han sa: "Nå, det kommer en konge, og han har tjue tusen soldater; og *denne* kongen skal møte ham, og han har bare ti tusen soldater. Så da den første, han setter seg ned og spør om han er forberedt, om han kan gjøre det eller ikke." Ja vel.

. . . av dere: Den som ikke oppgir alt han har, kan ikke være min disippel. (Skjønner?)

³³ Nå, må Herren legge Sin velsignelse til dette Ordet. Nå skal vi bøye våre hoder bare et øyeblikk.

³⁴ Vår Himmelske Far, Du Som vet alle ting og ikke gjør forskjell på menneskene, for hva er mennesket at Du husker på ham? Du skapte mennesket, og det er akkurat som blomsten på marken: i dag er han vakker, i morgen blir han kuttet ned, kastet inn i ovnen og han visner bort. Og jeg ber Deg, Gud, om å være nådige mot oss i dag og la hver enkelt gå i seg selv i dag. Vi er her som i et hus for irttesettelse. Vi er her for å lære og forstå hvordan man skal leve, og la det komme fram fra Ditt Ord i dag, Evige Gud. Mange av Dine barn har samlet seg, og mange av dem har vært Dine barn i årevis, men likevel kommer vi alle tilbake til Guds hus for å lære, for å forstå. Og jeg, Din tjener, ønsker å vite mer om Deg. Og jeg ber om at Du må bringe Evangeliets inspirasjon over oss alle, over Din tjener, og at Ditt Nærvær, og at du inspirerer oss gjennom denne bygningen, vil være så mektig i dag, at når vi drar herfra, vil vi i vårt hjerte ønske å bli bedre tjenere for Deg, slik at det må være nyttig for oss å være her. Å nådige Gud, gi disse velsignelsene i Jesu Navn, Din Sønn. Amen.

³⁵ Nå, må Herren legge Sine velsignelser til Ordet som vi leste. Jeg vil ta en tekst denne formiddagen om, "Forførende ånder eller Guds Ord?" Nå, et ganske underlig emne, men siden det er

i tabernaklet. . . Og sist onsdag kveld. . . Sist søndag formiddag talte jeg om et—et lite Evangelie-jubileum.

³⁶ Og sist onsdag kveld talte jeg om kvinnen som hadde diademmet over sitt hode, eller. . . Hun mistet én av myntene sine, og hun feide huset og prøvde å finne den før mannen hennes kom hjem. Og fant ut at den kvinnen var en orientalsk type kvinne, og hun. . . og representerte Menigheten. Og en giftering var ikke vanlig å ha på fingeren. Den ble satt rundt hodet med ni sølvstykker på. Og når en kvinne ble en prostituert, tok de ut ett sølvstykke og viste at hun var en prostituert. Og denne kvinnen hadde mistet ett av stykkene, ikke en prostituert. Men mannen hennes hadde vært bortreist, og hun prøvde å skynde seg for å finne stykket for å sette det tilbake i diademmet sitt, for når mannen hennes kom, ville han skjønne at hun hadde blitt grepet i prostitusjon, og det ville bety en oppløsning av hjemmet og så videre. Og jeg anvendte det for en stund siden på menigheten som har mistet en hel masse ting. Og det er tiden for at Far skal komme, så vi er nødt til å spore dem opp. Nå, vet at i menigheten og tabernaklet vårt. . .

³⁷ Og jeg—jeg ønsker å tale om *Forførende ånder*, som egentlig burde bli kalt *Demonologi*. Man hører så mye om demoner i disse dager, men man hører så lite om hvordan bli kvitt det. Vi er alle—er alle klar over at det finnes djevler, men, det neste er, hvordan bli kvitt dette. Og nå er det. . . Har ved Guds nåde mange anledninger til å håndtere disse tingene som kalles demoner, og møter dem på plattformen og i dagliglivet, og, ja, jeg ønsker å se inn i Skriften denne formiddagen og finne ut nøyaktig hva de tingene er.

³⁸ Nå, vi har anvendt det i et helbredelsesmøte, alltid til helbredelses-siden. Kreft, svulst, grå stær, tuberkulose, alle disse tingene er ikke naturlige ting, de er overnaturlige og er demoner. Skriften stadfester det klart. Men det er demoner i kroppen, med svulster, slik som kreft som har liv i seg, og livet i det er en demon. Utviklingen av grå stær, spredningen av tuberkulose og andre sykdommer, det er demoner. Det er i fysisk form.

³⁹ Nå, denne formiddagen skal vi snakke—snakke om demoner i åndelig form i sjelen. De er i sjelen på samme måte som de er i kroppen. Og vi er nødt til å medgi at vi ser dem i menneskers kropp, slik som kreft og—og ulike sykdommer som er i menneskekroppen.

⁴⁰ Helt nylig ble selv kreft erklært å være en fjerdedimensjons-sykdom, at den er i en annen dimensjon. Ja visst, det er demonologi. Hver eneste sykdom er en fjerdedimensjons-sykdom, opprinnelsen til det.

⁴¹ Nå, men nå kreft i kroppen eller kreft i sjelen, demonen kan komme inn begge steder. Nå, det er mange ganger og mange mennesker med gode tanker som. . . og gode mennesker som

prøver mange ganger å—å stole på en eller annen liten teologi de har, eller noe som de har blitt lært fra barndommen, og fremdeles oppdage at nede i deres vesen, nede i deres sjel, at de fremdeles har noe som ikke er riktig. Dere, mange er her denne formiddagen, uten tvil hvor enn du finner kristne samlet så finner du folk som har de åndene i seg, som de . . . Det er uønsket. De ønsker ikke å ha dem. De sier: “Åh, hvis jeg bare kunne slutte å lyve! Hvis jeg bare kunne slutte å lyste! Hvis jeg bare kunne slutte med *dette* eller *det!*” Nå, det er djevler. Og, nå, de kommer i form av religion mange ganger. (Siden det er søndagsskole, er det tid for undervisning, så la oss se inn i dette.) Nå, de kommer mange ganger i form av religion.

⁴² Nå, i Skriften, en gang var det en mann som het Josafat, en mektig mann, en religiøs mann. Og han reiste bort til en annen konge som var kongen av—av Israel. Og han, Josafat, var kongen av Juda. Og han dro ned til Akab, kongen av Israel, og de ble helt sammensveiset, og dannet en allianse med hverandre for å dra å kjempe oppe i Ramot Gilead. Og de gjorde det uten å be først.

⁴³ Åh, om bare folk kunne innse det! Det var derfor jeg kom denne formiddagen og ba dere om å huske meg når jeg drar til utlandet. I alle ting, be!

Noen kom her om dagen og sa: “Broder Branham, tror du det er galt å gjøre en bestemt ting?”

⁴⁴ Jeg sa: “Hvorfor setter du spørsmålstegn ved det?” Skjønner? Hvis det er et spørsmål i ditt sinn, så la det være, ikke gjør det i det hele tatt. Bare hold deg til det. Når du begynner å gjøre noe, og hvis det er et spørsmål om det er rett eller galt, så hold deg unna det. Ikke gå inn i det i det hele tatt, da vet du at du gjør rett.

⁴⁵ Nå, alle ting burde bli nøye overveid i bønn først. “Søk først Guds Rike og Hans rettferdighet, og alle disse andre tingene vil komme i tillegg.” Jeg er helt overbevist denne formiddagen, hvis menn og kvinner bare kunne komme inn i den posisjonen der deres sjel, deres tenkning, deres holdning er fullkommen i Guds øyne, så ville det være en av de mest kraftfulle menigheter som noen gang har eksistert.

⁴⁶ Følg med bare et øyeblikk på det fysiske. Nå, vi er, har, mange ganger, har i årevis, har vi hatt det de kaller en “løgn-detektor.” Du kan sette den på håndleddet, sette den over deres—deres hode, og du kan gå inn der og prøve ditt beste på å få en løgn til å høre ut som sannheten, og den vil registrere negativt hver gang, fordi mennesket ikke ble skapt for å lyve. Å lyve er en bedragersk, hard ting, ond ting. Jeg ville heller hatt en dranker med meg en dag, enn en løgner. Skjønner? En løgner! Og kroppen din ble ikke skapt for å lyve. Uansett hvor syndig du er, er du fremdeles en fallen Guds sønn. Den mest syndige personen i denne byen i dag, Gud hadde ikke til hensikt at du skulle være syndig. Han ville at

du skulle være Hans sønn eller datter. Du er skapt i Hans Egen lignelse. Men synden har fått deg til å gjøre det. Og uansett hvor mye du prøver å etterligne og prøver å få en løgn til å virke riktig, så har de et vitenskapelig instrument som beviser at det er feil. Du kan fortelle det med all den uskyldighet du vil, men det vil likevel registrere negativt; fordi det er en underbevissthet nede i mennesket, og den underbevisstheten vet hva som er sannheten. Og uansett hva du sier her ute, så vet underbevisstheten at det er en løgn, og det vil registrere fra underbevisstheten.

⁴⁷ Derfor, hvis en mann eller en kvinne noen gang kunne få sine tanker, og sitt vitnesbyrd og sine liv så på linje med Gud (amen) inntil Den Hellige Ånds kanal vil være fullkomment ett med Gud, hva ville finne sted! Hvis menn og kvinner noen gang kunne komme på linje, der med friheten fra deres hjerte, med tro fra det innerste!

⁴⁸ Mange mennesker kommer til alteret for å bli bedt for, de har intellektuell tro. De bekjenner sine synder og blir medlem av en menighet, ved intellektuell tro. De tror det i sitt—sitt sinn. De tror det fordi de har hørt det. De tror det fordi de vet at det er den beste planen. Men det er ikke hva Gud ser på. Han ser ikke på din intellektuelle tro.

⁴⁹ Han ser på hjertet, der på innsiden Gud... Og når det kommer fra hjertet, så er alle ting mulig. Bekjennelsen din samsvarer med livet ditt. Livet ditt taler like så høyt som bekjennelsen din gjør.

⁵⁰ Men når bekjennelsen din sier én ting og livet ditt lever noe annet, så er det noe galt et sted. Det er fordi du har en intellektuell tro og ikke en tro fra hjertet ditt. Og det viser at på utsiden, *her*, er en kunnskap om Gud; men innsiden, *her*, er en demon som tviler. “Jeg tror på Guddommelig helbredelse, men det er ikke for meg.” Skjønner? “Ah, det kunne være slik, men jeg tror ikke på det.” Forstår dere det? På utsiden sier du “ja;” på innsiden sier bevisstheten din “nei.” Den samme vitenskapelige tingen ville bevise at det ikke var riktig, bevise det.

⁵¹ Legg merke til når disse kongene, før de begynte, burde de ha... Før Josafat i det hele tatt dannet en allianse med Akab, burde han først ha sagt: “La oss be og se hva Herrens vilje er.”

⁵² Gi meg en predikant, gi meg en kristen, gi meg en husmor som er en kristen, gi meg en bonde, eller en fabrikkarbeider som vil sette Gud først i alle ting, så skal jeg vise deg en mann som vil være fremgangsrik til tross for alt det djevelen kan legge på ham. Han søker Gud først. Vi må ha først... .

⁵³ Men de gjorde ikke det. De ble helt forblindet fordi Akab hadde et stort, strålende kongerike, og han hadde gjort en hel masse ting, og hadde sine flotte finklær, sitt gull og sitt sølv, blitt en stor, fremgangsrik mann, men likevel en vantro.

54 Og det er der verden er i dag. Det er der Amerika står i dag. Det er der menighetene står i dag. Vi har bygd noen av de beste kirkene som noen gang er blitt bygd. Vi har hatt noen av de mest utdannede lærde vi noen gang har hatt. Vi har undervist i noe av den beste teologien, og så videre, og lært å synge som Engler, men likevel er det en svakhet et eller annet sted. Det er en svakhet, fordi de har gått ut etter menneskers doktrine og forførende ånder, istedenfor å komme tilbake til Guds Ord. De prøver å få ting til å etterligne verden. De har prøvd å sette skinnende lys over det, slik som Hollywood.

55 Her om dagen, en berømt denominasjon, i Full Gospel området i Kansas City, eller, unnskyld meg, i Denver, på stevnet, bygger de et menighetslokale til en million dollar. Og tusenvis av misjonærer venter på femti cent fra den samme denominasjonen for å bringe Evangeliet til hedningene. Det vi trenger i dag er en misjons-rettet, Gud-sendt, Hellig-Ånds-født vekkelse, som har Guds tjenesteiver til å komme seg avgårde ut i junglene der ute og gjøre noe for Gud, istedenfor å bygge store, fine menighetslokaler og prøve å overgå naboen.

56 Jeg ville heller tilbe på en misjonsstasjon, der det hadde blitt feid ut, eller et barrom, og ha Den Hellige Ånds frihet og Guds kjærlighet brennende i hjertene, enn å sitte i den største katedralen som vi har i verden og bli tynget ned av menneskelige doktriner og dogmer. Vi trenger i dag en rystende vekkelse, komme tilbake til Sannheten, komme tilbake til Guds Ord igjen.

57 Nå, da de dro ut der, og det var etter en stund at Josafat på en måte kom til seg selv og sa: "Har ikke . . . Vel, la oss rådføre oss med Herren om dette."

58 Han sa: "Ja vel," Akab gjorde det, og han sendte bud ned og fikk tak i hundre, fire hundre fine, opplærte predikanter. Og han førte dem opp dit og sa: "Alle disse er profeter."

59 Og dermed gikk de inn i sin henrykkelse, og de begynte å rope. Og de sa: "Ja, bare dra opp i fred. Herren er med deg."

60 Og så etter at alle de fire hundre profetene hadde gitt vitnesbyrd om at de skulle dra opp i fred, så visste Josafat likevel. . . Forstår dere det? Ser dere, nede i den rettferdige mannens hjerte var det noe som fortalte ham at det var noe som skurret et sted. Noe var galt.

61 Akab sa: "Nå har vi fire hundre her, og alle er enige, hver eneste en sier: 'Dra, Herren er med deg.'"

Men Josafat sa: "Har du ikke én til?"

62 Han sa: "Vel, hva skal vi med én til, etter at vi har hatt fire hundre av de beste utdannede mennene i landet? De sier alle sammen 'Dra!'" Det var intellektuelt. Men nede i Josafats hjerte visste han at det var noe galt. Nå, sa han: "Vi har én til, han er Mika. Men jeg hater ham." Sa: "Han sier alltid noe ondt og buser

ut når han ikke har noe med saken å gjøre, og han tar motet fra menighetene og alt.” Sa: “Jeg hater ham.”

Sa: “Gå, hent, og la oss se hva han sier.”

⁶³ Og da Mika kom opp, sa han . . . De sa: “Nå, hør her, du må si det samme som resten av dem.”

⁶⁴ Han sa, han sa: “Jeg vil bare . . .” Her er det. “Jeg vil bare si det Gud sier.” Amen. “Uansett hva profeten din sier, og hva *denne* sier, og hva menigheten din sier, og hva de sier. Jeg vil si det Gud sier. Gud legger på leppene mine og jeg vil si det Han sier.” Det vi trenger i dag er noen flere Mikaer som vil si det Gud sa. Merk dere det, så de fikk ham opp dit, og han sa: “Gi meg i kveld.” Så den kvelden møtte Herren ham, og han kom tilbake neste morgen. Da de to kongene satt i porten, sa han: “Dra bare opp.” Sa: “Dra bare opp. Men,” sa, “jeg så Israel spredt utover som sauer uten en gjeter.”

⁶⁵ Dermed gikk denne ene predikanten bort, helt støset opp, og slo ham på munnen og sa: “Hvilken vei gikk Guds Ånd når Den gikk ut fra meg?”

Sa: “Du vil finne det ut når du kommer tilbake.” Ja.

⁶⁶ Han sa: “Hør her!” Han sa: “Vi er Guds tjenere. Vi er fire hundre, og du er én.”

⁶⁷ Men Mika sa: “Jeg skal fortelle dere hvor problemet deres ligger.” Amen! Sa: “Jeg så en visjon.” Amen! Han sa: “Og jeg så Gud sitte på Sin trone. Jeg så Himmelenes hær stå omkring Ham. Og vi vet at Guds Ord har erklært forbannelser over denne mannen på grunn av det han har gjort.”

⁶⁸ Du kan ikke velsigne det Gud har forbannet, heller ikke kan djevelen forbanne det Gud har velsignet. Det er en individuell sak, uansett hvor fattig eller hvor dum, hvor ulærd, hvor utdannet. Det Gud har velsignet er velsignet. Det Gud har forbannet er forbannet. Lær å skille mellom det som er rett og det som er galt.

⁶⁹ Mika visste utmerket at det ikke var Herren som var med dem predikantene. Vel, hva var i veien med de predikantene? Legg merke til hva de gjorde. De hadde blitt ikledd det beste. De hadde fått den beste maten. De hadde kommet sammen i selskapene sine og så videre, og alliansene sine, inntil de hadde kommet til et punkt der de bare kjente til sin egen teologi. Og Bibelen sier at Mika, da han så på visjonen, så sa han: “Gud sa: ‘Hvem kan dra ned dit og narre Akab?’ Og en løgnens ånd sa: ‘Jeg vil dra ned der og forføre Akab gjennom de predikantene, for å få Akab til å dra ut der, for at Guds Ord skal oppfylles.’”

⁷⁰ Nå, i dag lytter så mange mennesker . . . (Nå, søndagsskole, jeg elsker det.) Hør her, så mange mennesker lytter til forførende ånder istedenfor å ta Guds Ord. Ånder, de er i verden. De er demoner. Og de går ut til steder og de kommer iblant

menn, forkynnere. De kommer iblant menighetsmedlemmer. De kommer iblant gode mennesker. Og de får dem til å falle i bedrag. Og de sier ting, og gjør ting, og lærer ting, og praktiserer ting som er i motsetning til Guds Ord. I dag tillater forkynnere i sine forsamlinger folk å spille kort i kirkene, mange av dem. Nå, det er ikke helt og holdent katolsk, det er mange protestanter som gjør det.

⁷¹ Det de har prøvd å gjøre er å bytte ut noe. De prøvde å ta i bruk en ny plan. De prøvde å ta i bruk utdanning, for å ta plassen til Den Hellige Ånd. Du vil aldri være i stand til å gjøre det, uansett hvor bra din mann er utdannet. Jeg synes det er en god ting at han skal utdanne seg. Men hvis han ikke har Den Hellige Ånd sammen med det, vil utdannelsen hans ikke ha noen nytte for ham. Utdanning vil aldri ta plassen til Den Hellige Ånds ledelse. Amen.

⁷² Legg merke til dem, istedenfor Dette, har de prøvd å ta i bruk håndhilsing framfor den gammeldage opplevelsen vi hadde før. I dag har menigheten blitt moderne. De går opp og tar hverandre i hendene som tegn på fellesskap, og det er omtrent slik de gjør det. Men det vil aldri ta plassen til den gammeldage botsbenken der syndere ropte ut og fikk det rett med Gud. Det er riktig.

⁷³ I dag prøver de å bytte ut Guds tiende. De prøver å innføre noe. De prøver å gjøre det annerledes. De går ned og har pengespill i menighetene, spiller lotteri. Lotteri vil aldri ta plassen til Guds tiende. Middager, teppe-salg, piknikker for å samle inn penger for å nedbetale forskjellig slags gjeld, det vil aldri ta plassen til Guds Evige tiende og offer. Det vil aldri gjøre det. Men likevel prøver vi å gjøre det.

⁷⁴ Hva er det? Det er forførende ånder som kommer ned og prøver å ers-...erstatte Guds Ord med noe. Gud har ingen erstatning for Sitt Ord. Det er Evig og for alltid. Gud har ikke noe å erstatte tro med. Tro har ingen erstatning. Håp vil aldri ta plassen til tro. Tro er alene. Den står alene. Den vil aldri ta... Håp kan aldri ta dens plass. Håp er full visshet om det man håper, beviset på ting man ikke har sett, eller tro er det, rettere sagt. Skjønner? Håp er én ting; tro er noe annet. Håp håper på det; tro har oppnådd det. Det ene er intellektuell tro; og den andre er en direkte åpenbaring fra Gud. Det vil aldri ta dens plass. Vi prøver, men vi lager alle disse erstatningene.

⁷⁵ Vi prøver å bygge store menighetslokaler istedenfor å sende misjonærer. En annen erstatning. Jesus ordinerte aldri noen til å bygge et menighetslokale. Det ble aldri ordinert i Bibelen. Vi har satt opp seminarer, de har latt det ta plassen til misjonering. Vi... Jesus sa aldri til oss at vi skulle bygge et seminar. De er helt i orden. Utdanning, prøver å få det til å ta plassen. Det vil aldri gjøre det. Jesu oppdrag var å "gå ut i all verden og

forkynn Evangeliet for enhver skapning,” før endens tid. Så alle erstatningene vi har vil aldri ta plassen til det ekte.

⁷⁶ Her om dagen hadde jeg en opplevelse, en erstatning. Jeg hadde min første tannpine, måtte trekke ut en tann. Denne formiddagen har jeg en uekte tann som stikker der inne. Jeg kan nesten ikke snakke. Den kan aldri ta plassen til den ekte. Nei, sir! Åh, du store min!

⁷⁷ Du kan ta en mann og kle ham opp og lage ham av tre, kalk, hva enn du vil og pynte ham opp aldri så mye. Han har ingen følelser, ingen bevissthet. Han kan aldri ta plassen til en ekte mann. Heller ikke kan en falsk omvendelse som går opp og sier: “Jeg har blitt medlem av kirken. Jeg vil prøve å gjøre bedre.” Det vil aldri ta plassen til den ekte, gammeldagse, Gud-sendte, Hellige Ånds omvendelsen som gjør et menneske annerledes i sitt hjerte. Det kan ikke gjøre det, fordi det er intet Liv i det. Det er ingen ting som kan gi ham Liv.

⁷⁸ Her for ikke lenge siden så jeg denne store kunstneren som hadde lagd dette, skulptøren mener jeg, som hadde lagd dette bildet av Moses. Kan ikke komme på navnet hans nå. Han var en gresk kunstner. Kostet ham livet. Og da han hadde fått det dit hen at han mente det var fullkomment, ble han så begeistret for bildet av Moses at han slo kneet av det og sa: “Tal, Moses!” Det var så ekte! Det var avbildet så fullkomment, at det lignet så mye på Moses som han hadde i tankene, at han slo til det med hammeren for å få det til å få følelse.

⁷⁹ Får meg til å tenke på menigheten. Uansett hvor mye dere erstatte, hvor stor en forsamling dere får, hvor fint dere synger sangene deres, hvor fint forsamlingen deres kler seg, hvor mye dere har *dette, det*, eller det *andre*, du kunne slå, føle, hva enn. Det vil aldri ta plassen til Livet, inntil Kristus kommer ned i form av Den Hellige Ånd inn i menigheten og gir den en ny opplevelse ved å bli født på ny. Det vil aldri ta plassen til Guds Ord. Guds Ord står alene.

⁸⁰ Mika hadde Ordet. Han visste at han hadde Ordet. Han hadde Ordet skrevet, han hadde Det også ved en visjon. Han visste hva Gud hadde sagt i Sitt Ord. Han visste hva Gud sa ved visjonen. Begge to kom sammen. Han visste at det var Sannheten, derfor var han ikke redd.

⁸¹ Men denne forførende ånden, se hva den har gjort i dag. For å skape flere menighetsmedlemmer for å skape bedre menighetsmedlemmer, har den kastet på dør all den gammeldagse Hellige-Ånds-undervisningen. Den tillot mennene å ha sosiale selskaper med hverandre nede i kjelleretasjen der de spilte spill. Det vil aldri erstatte den øvre sal, der de ba om Den Hellige Ånd. Den tillot kvinner å komme sammen og fortelle vitser og slikt, og ha en masse sludder som det ikke er noe mening

med. Det vil aldri ta plassen til et bønnemøte. Kvinner, måten de går ut og kler seg på i dag, det er—det er en skam.

⁸² Jeg hørte en bemerkning som broder Neville kom med, sa: “Det stakkars amerikanske folket,” sa, “de har sendte alle klærne sine til utlandet.” Det er riktig. De går rundt i undertøyet sitt. De . . . Det er riktig. De må ha gitt dem til misjonærene, fordi misjon . . . Folket og hedningene i andre land bruker dem. Disse menneskene klarer seg uten dem, ser ut som de liker det.

⁸³ Jeg sier dere, det er noe som er blitt forvrent, og det er forkynnelsen av Herren Jesu Kristi Evangelium. Det er demoner som kler av deg klærne dine. Det var ikke mer enn én person i Bibelen som noen sinne rev av seg klærne sine, det var en mann som var demonbesatt. Og han kommer i en mild form i dag, som om han er sosial, som om han er god, som om det er helt i orden. “Det er kjøliger vær, og det gjør deg mer avkjølt hvis du tar av deg klærne dine.” Menn går opp og ned i hagene, og halvnakne, og kvinner likedan. Ja, dere har kommet dit hen at det ikke er mer respekt enn det er for hunder for hverandre. Hva er i veien? Jeg prøver ikke å såre deg. Jeg prøver bare å fortelle deg at det er demonbesettelse, og du lytter til forførende ånder som forteller deg, “det er helt i orden,” men det er en løgn.

⁸⁴ Et hvetekorn vil bare produsere hvete. Hvis du er en kristen, vil du ikke gjøre det. Du kan ikke gjøre det. Du kan rett og slett ikke gjøre det. Du har en intellektuell tro og sier: “Broder Branham, jeg tror Bibelen.” Livet ditt forteller at du ikke gjør det. Amen. Forførende ånder som står imot Guds Ord.

⁸⁵ Han visste hvor han stod, Mika gjorde det. Han hadde Guds Ord. Han var en meget upopulær mann. Ingen likte ham fordi han fortalte Sannheten, men de likte disse predikantene.

⁸⁶ Nå, en annen ting som har funnet sted. Jeg tror og mener at en hvilken som helst mann som har fått en opplevelse med Gud, eller en kvinne, er nødt til å bli litt følelsesladd. Jeg bare tror det. Det er riktig. Men vet dere hva? De har begynt å la seg lede av sine følelser istedenfor dåpen i Den Hellige Ånd. De bare får en masse bråk, og det er ingenting i det. Lever du like så hellig som du lever støyende, så vil det gå bra med deg. Følelser er så visst helt i orden; “kroppslig øving har liten nytte.” Men forførende ånder har kommet seg inn i hellighets-gruppen, og de har fått dem til å bare stole på at “fordi de kan rope” eller “fordi de kan danse, fordi de kan få fram følelser.”

⁸⁷ Den gamle karen der nede, sjefen for alle profetene, predikantene, han var så sikker på at han hadde rett, at han lagde seg et par horn og danset over det hele og lagde et større oppstyr. Han skulle drive den andre assyriske hæren ut av landet. Men det var en løgn! Guds Ord hadde sagt noe annet. Amen. Ser dere, du kan være følelsesmessig riktig, hvis du har den rette slags følelse bak det, den rette slags følelse som beveger din følelse.

⁸⁸ David danset fremfor Herren, og hans kone lo av ham. Og Gud kikket ned fra Himmelen og sa: "David, du er en mann etter Mitt Eget hjerte." Men motivene hans var rette. Livet hans bak det var rett.

⁸⁹ Så, bare fordi vi kan bli revet med følelsesmessig, betyr ikke at vi er frelst. Fordi vi går i menigheten, betyr ikke at vi er frelst. Ikke tro de forførende åndene. En ekte Guds Ånd, et ekte Guds Ord er Guds Sannhet; som er en Guds Sæd som vil frembringe Gud i ditt liv; vær gudfryktig, from, hellig.

⁹⁰ Iblant mange mennesker der følelsene råder og så videre, blir det sladring og baksnakking, og alle slags ugudelige ting. Broder, det er svovelsyre i menigheten. Det er demon-krefter. Ånder i menn og kvinner som kommer iblant folket og prøver å legger ut, sier: "*Dette* er ikke riktig, og *det* er ikke riktig, og *det* er ikke riktig." Hvis du går det etter i sømmene, så er det ni av ti ganger nettopp personen som lager oppstyret, som det er noe galt med. Amen. Gud hater uenighet iblant brødre. Vær ærbødig, vær hellig, elsk Gud, stå med Ham. Og så lenge du vet at livet ditt samsvarer med Bibelen med renhet i hjertet, renhet i tankene, kjærlighet for din broder, og prøver ditt beste for å bygge opp Guds Rike og gjøre de tingene, kler deg riktig, lever riktig, snakker riktig, går de rette stedene, så kan du ha alle de følelsene du vil og alle vil tro det.

⁹¹ Jesus sa: "Dere er jordens salt. Dersom saltet mister sin kraft, duger det ikke lenger til noe, uten til å kastes ut og tråkkes ned av menneskene." Hvis du bare er salt alene, er det ubrukelig. Men hvis du får kraften i det, blir du saltholdig og verden vil bli tørst. Bli saltholdig, så blir de tørste. Åh, du store!

⁹² Forførende ånder går frem, demoner i forkledning. Hør her, vi er i den siste tid. Vi er i endetiden. Verden er nesten klar for å gå inn i sin krise, som en betent byll et sted som kommer til å eksplodere en av disse dager og innsiden vil strømme ut av den. Den har blitt skitten. Det er ingen salve som kan helbrede den. De har forkastet serumet. De har forkastet behandlingen. Ta en byll som bryter ut der, og hvis du ikke tar penicillin eller noe for å ta knekken på den, eller noe annet, vil den bare fortsette å vokse inntil den sprekker.

⁹³ Det er det verden har gjort. Den begynte for ikke lenge siden å svikte. De fikk store, fine ideer, falske ånder kom inn og begynte å fortelle folk *dette*, *det*, eller det *andre*. Vi splittet oss opp i ni hundre og noe ulike denominasjoner, alle sammen med et forskjellig syn. De sier: "Vi tror *dette*, punktum! Det er alt vi tror." De kan ikke la Den Hellige Ånd komme inn. De kan ikke ha forkjørsrett. Gud hadde en gruppe med mennesker som kunne rope, dermed måtte alle rope. De hadde noen som kunne tale i tunger, dermed måtte alle tale i tunger. De ble alle på denne måten, inntil det ble (hva?) fullstendig tilskitnet med forførende

ånder, som forfører folk til å få alle disse følelsesutbruddene når der ikke er noen Gud i det i det hele tatt. Deretter går de ut og lever et hvilket som helst slags liv de ønsker og kaller det "kristent."

⁹⁴ Og verden sitter og ser på og sier: "Vel, se på det! Jeg er like så bra som de er."

⁹⁵ Slik jeg sa her om kvelden om grisen, om synderen. Du kan ikke klandre. . . En synder er en synder. Ikke prøv å forbedre ham. Ikke prøv å fortell ham *dette, det* eller det *andre*. Han er en synder til å begynne med. Han er en gris til å begynne med. Han vet ikke noe annet. Hvis han går på kino, og han går på søndag, og han går på ballspill-kamper, og han gjør alle disse tingene, er han en synder til å begynne med. Naturen hans er som en gris. Den gamle grisen stikker nesa si ned i en avfallshaug og spiser alle kornene derfra og slikt; vel, det er fordi han er en gris. Du kan ikke klandre ham. Han er en gris. Det er slik det er med syndere. Men når du går og kaller deg en kristen og stikker nesa di ned sammen med ham, så er du ikke noe bedre enn ham, men du er verre. Kom ut fra det. Gi slipp på verden. Gi slipp. La Gud. Gi slipp.

⁹⁶ Hvordan gir du slipp? Så mange mennesker undrer i dag og sier: "Vel, broder Branham, hvordan gir du slipp?" Jeg vet dere har hørt en masse teologi om det å "gi slipp." En masse mennesker strever så svetten renner for å prøve å gi slipp. Mange mennesker kommer og sier: "Jeg hadde tenkt å gå på en forti dagers faste slik at jeg kan gjøre noe." Du trenger ikke en førti dagers faste. Du trenger å gi slipp på verden og alle disse djevleske tingene og ta Guds Ord i ditt hjerte. Du trenger å bli lært hvordan du skal gjøre det. Du gjør det ikke ved å hoppe opp og ned, heller ikke gjør du det med en førti dagers faste. Du gjør det ved et overgitt hjerte til Allmektige Gud.

⁹⁷ Som en liten baby. Jeg la merke til den lille babyen min bak der, moren hans prøvde å ta på ham den lille jakken hans denne morgenen. Han ønsket å få den lille armen sin inn i ermet. Han klarte ikke å putte armen sin inn der; han vet ikke hvordan. Du er nødt til å lede den lille armen hans. Han ønsker å få armen sin inn der, men han bare fekte til alle kanter. Han kommer aldri til ermet. Han vet at han ikke er i ermet.

⁹⁸ Og likedan vet du at du ikke er rett med Gud, når du fremdeles baksnakker, lyver, gjør alt mulig. Du kan ikke være rett med Gud, jeg bryr meg ikke om hvor mange menigheter du tilhører før sjelen din blir omvendt. Broder, det er gammeldags, men det vil gi næring i sjelen. Riktig!

⁹⁹ Prøv å putte armen hans inn, han er nødt til å ha noen som kan veilede ham i hvordan han skal putte armen sin inn. Deretter når han får armen sin inn i den lille jakken, så vet han at alt er i orden.

¹⁰⁰ Det er slik det er med enhver gjenfødt kristen. Når han virkelig kommer inn i Gud, ser han på livet sitt med Guds Ord, og han innser at han har kommet på linje med hver minste del av Det. Han har langmodighet, vennlighet, ro, ydmykhet, kraft, tro, kjærlighet, glede, fred. Han blir ikke kastet rundt som på et opprørt hav. Han er ikke bekymret for hver minste lille ting. Han hopper ikke *her* og *der*, som en kork på et forblåst hav. Han er ubevegelig. Hans hjerte er rent. Hans tanker er rene. Hans intensjoner er rene. Hans valg er rett. Og han vet han er på linje med Guds Ord. Hele helvete kan ikke rokke ham. Han er på linje med Guds Ord. Han har Guddommelig kjærlighet, renhet i sitt hjerte for hver mann og kvinne. Han har . . . Han har avstått fra tingene av verden, de er døde for ham; han vil ikke ha dem lenger. Nei, du kunne ikke ha fått en Hellig-Ånds-jente til å ta på seg noen av de ugudelige klærne og gå ut der, ikke for alt i verden. Nei, sir.

¹⁰¹ Nå, det er ingen vits i å gå og fortelle henne at hun gjør feil, fordi hun vil ikke tro deg, fordi det er alt hun vet. Det er hennes glede. Kvinnen tar på seg disse små tingene for å gå ut om kvelden, akkurat idet mennene kommer hjem, regjeringsmenn, og sier: "Klipp plenen," så . . . Og fortelle meg at det er rett? Kvinne, jeg mener ikke å si at du er—du er ond. Jeg mener ikke å si at du er umoralsk. Men du forstår ikke, søster, at en uren ånd har fått tak i deg. Hvorfor ville du gjøre det? Du har vett nok til å vite at det ikke er kjøliger. Det er varmere. Det er en uren ånd.

¹⁰² Du sier: "Meg? Meg, jeg gikk i kirken!" Nebukadnesar var en stor mann. Men, fordi han ble hovmodig, ga Gud ham en okses ånd og lot ham spise gress i syv år, og fingerneglene hans vokste ut slik som noen av disse kvinnene gjør her omkring. Det er riktig. Og han ble demonbesatt.

¹⁰³ En mann ble demonbesatt og rev av seg klærne. De klarte ikke å få klær på ham. Ser dere hva jeg mener? Det er forførende ånder.

¹⁰⁴ Menigheten din godtar det. Predikanten din er redd for å si noe, redd for at du ikke vil betale inn tienden din lenger. Det er grunnen. Det er problemet. Du gode min! Hvordan skal du forkynne for en flokk med gribber, hvis du ikke får dem omvendt og rett med Gud til å begynne med? De vil stikke nesa ned i døde greier hele tiden. Det dere trenger er en uttømming og en gammeldags vekkelse som farer over fra kyst til kyst, og få menn og kvinner rett med Gud. Gi slipp på tingene av verden! Gi slipp på den puslete, veike forkynnelsen. Amen. Forkynn Evangeliet. Gud sa så. "Om dere elsker verden eller tingene som er i verden, så er ikke Guds kjærlighet i dere."

¹⁰⁵ Folk kan hoppe opp og ned og rope hele natten lang, og tale i tunger som å helle erter på et tørket kuskinn; gå rett ut neste

morgen med nok temperament til å slåss med en rundsag, går rett ut og forteller noe i menigheten som får hele menigheten til å splitte seg. Det er ikke noe annet i verden enn forførende demon-ånder! Ønsker å komme tilbake til Ordet, der Gud er renhet, hellig. Amen. Det er riktig. Forførende ånder som står imot Guds Ord!

¹⁰⁶ Det var en mann for ikke lenge siden, som hadde en liten kvinne. . . Katolikker har dusinvis der borte. I tiden for overgangsalderen hennes, kommer det ut i hendene hennes og i pannen hennes. Hvis en god, Hellig-Ånd-predikant. . . tenkte jeg. Den mannen hadde en flaske med de greiene ut fra hendene hennes og gikk rundt og salvet folk med det. Puh! Du godeste! Det er antikrist! Jeg bryr meg ikke om blod kommer fra nesen hennes eller fra hodet hennes, eller hvor, broder, det er intet blod som kan ta plassen til Jesus Kristus Guds Sønn. Det er det eneste Blodet jeg vet noe om. Hun kan ha hatt olje som strømmet ut av én hånd og vin fra den andre, men hvis du bruker det i noen slags form for religion, er det djevelen. Å se hvordan predikanter faller for slike ting som det!

¹⁰⁷ Det vi trenger er å komme tilbake til Veilednings-Boken, tilbake til Guds Ord! Dette er Guds Ord, den velsignede gamle Bibelen. Sier: "Vel, jeg er redd for å bli det, broder Branham. Jeg er redd for at jeg vil miste noe av gleden min." Hva er i veien? Du vet ikke hva glede er.

¹⁰⁸ Jeg har sagt at jeg ikke fordømmer drankeren for å gå ut og bli full. Han er helt humørsyk. Han skjønner ikke. Han står opp en morgen, han er deprimert, en bakrus. Går ut og får seg to eller tre flasker med øl og går ut og får seg litt whisky og alle de greiene.

Den lille sigarett-damperen sitter tilbakelent og røyker, og blåser opp gjennom nesen som om han var et godstog. Det er alt. Jeg klandrer ham ikke; det er all gleden han kjenner til. Det er alt han vet om. Han er en gris av natur.

¹⁰⁹ Skam dere, dere som bekjenner dere for å være kristne og stoler på slike ting for glede, når Den Hellige Ånds Evangelium ikke er noe annet enn et kjempestort krafthus med glede. Den Hellige Ånds Evangelium er en fullkommen beruselse for ethvert menneske som er deprimert. Du tar en slurk av Jesu Kristi Evangelium, blir fylt med Den Hellige Ånd, så er du full inntil du forlater denne verden, amen, usigelig glede og full av herlighet. Det er en konstant stimulering. Det er en konstant beruselse, full dag og natt! Amen. Det er Guds Ord.

¹¹⁰ Menigheten kommer, tar i bruk noe annet. De må ha et lite selskap der de alle drar ut på stranden for å få avkobling. Et kortspill-treff for fellesskap. Det er riktig. Har en dans noen ganger i huset til ett av medlemmene, noen ganger i underetasjen på menighetslokalet. En dans, innfører, prøver å få noe til å

tilfredsstille. Hva er i veien? Det er en stor flokk med griser, likevel. De er griser til å begynne med. Hvis de noen gang hadde kommet i kontakt med Kristus, ville de ha hatt så mye glede, at de tingene ville vært dødere enn midnatt for dem. Evangeliet, full av Ånden, usigelig og herliggjort glede.

¹¹¹ Ikke fordøm synderen; ha nåde med ham. La ham fortsette å røke på sin pipe, la ham drikke sitt brennevin, la ham ha sitt kortspill. Det er hans nytelse. Ikke kritiser ham. Når han kommer hjem og slikt, trøtt og utslitt, vil han ha litt fornøyelse. Tingen for deg å gjøre er å leve et slikt gudfryktig liv at du kan bevise for ham at Evangeliet inneholder ti tusen ganger mer enn det for ham. [Tomt spor på lydbandet—Red.] Og hvis han dør i den tilstanden, vil han gå til helvete på likøren sin. Det er djevelens beruselse. Hvis han dør, drassende på den gamle pipen, så er Gud deres Dommer. Hvis han dør når han er der ute på dans og løper rundt med umoralske klær på seg, så er Gud deres Dommer.

¹¹² Men det er én ting, hvis du dør under Den Hellige Ånds Kraft og salvelse slik Stefanus gjorde da han kikket opp i Guds ansikt, sa: “Jeg ser Himmelen åpen og Jesus stå ved den høyre hånd,” så er du på vei til Himmelen, som en svale til sitt rede. Amen.

¹¹³ Forførende ånder kontra Guds Ord! Gi slipp, overgi deg. “Hvordan gjør du det, broder Branham?” Bare overgi deg. Det er alt du trenger å gjøre. Ta Guds Ord. Ikke prøv å opparbeide noe. Ikke gå ned til alteret og slå på det og rop: “Gud, gi meg Den Hellige Ånd! Herre, gi meg Den Hellige Ånd!” Han kommer ikke når du slår på alteret. Det gjør ingen nytte. Nei. Det er ikke måten Den kommer på. Det er å ta Ham på Hans Ord!

¹¹⁴ Se på Peter. Peter var i vanskeligheter, så ut som han kom til å dø. Og han hadde sett Herren komme gående på vannet. Og han sa: “Herre, hvis det er Deg, så si at jeg skal komme.”

Herren sa: “Kom igjen.”

¹¹⁵ Nå, Peter sa: “Nå, vent et øyeblikk, Herre, la meg gå på en førti dagers faste for å se om jeg kan gå på vannet eller ikke. Å Herre, la meg få nok Ånd over meg, slik at jeg kan danse i Ånden og tale i tunger i denne båten, så kan jeg gå ut”? Nei, sir. Han tok Gud på Sitt Ord, ga slipp og overga seg. Gud førte ham igjennom.

¹¹⁶ Hva om Gud møtte Moses, og Han sa: “Moses, dra ned dit til Egypt og si til Farao: ‘La Mitt folk få fare’”? Hva om Moses sa: “La meg gå på en førti dagers faste først, og se om jeg har nok tro til å adlyde Deg, Gud. Gi meg noe, et eller annet, Herre. La meg fortelle Deg noe, la meg se om jeg kommer inn i Ånden, først”? Moses spurte ingen spørsmål, han bare tok Gud på Hans Ord og la i vei. Det er slik du må gjøre det, ta Gud på Hans Ord. Da vet du at du vil være i stand til å gjøre det. Han ventet ikke til noe annet skjedde, han bare gikk av sted og gjorde det.

¹¹⁷ Hva med Elias, da han kom ned fra Karmel-fjellet, hadde vært der oppe i lang tid? Og han møtte en fattig enke. Hun

var en . . . Hun var en fremmed, en hedning. Og da han møtte henne der nede, plukket hun opp noen pinner i hagen. Og Gud sa til ham: “Gå ned dit til den enkens hus.” Hvilket sted for en predikant å dra!

118 Deretter går han ned der til enkens hus. Og da hun gjorde det, hadde hun to pinner. Sa: “Hva gjør du?”

119 Sa: “Plukker opp noen pinner. Jeg har akkurat nok mel til å lage noen mais-kaker. Det er alt jeg har igjen. Det er tre år siden vi hadde noe regn.” Og sa: “Så skal jeg lage disse mais-kakene. Og jeg og sønnen min skal spise dem og dø.”

120 Han sa: “Lag en til meg først!” Halleluja! Åh, jeg vet at jeg er litt sprø, men jeg er på Herrens side i alle fall. Sa: “Lag en til meg først. For, SÅ SIER HERREN.” Slik er det.

121 Hva er det? “Søk først Guds Rike og Hans rettferdighet.” Ikke Guds Rike og “litt bråk,” ikke Guds rike og “litt følelser,” ikke Guds Rike og “litt av *dette* og *det*.” Men, “Gud og Hans rettferdighet, og alle disse andre tingene vil du få i tillegg.” Sett først!

122 Nå, enken hørte det. “Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Ordet.” Hun sa: “Det er Herrens Ord for det er en hellig Guds mann. Det er Guds profet, og jeg vet at det er sannheten. Og det er Guds Ord.”

123 Nå, hun løp ikke over og spurte naboene hvordan det skulle gjøres. Hun ville ikke gå for å dele sin . . . og fortelle naboene og si: “Nå, hva tror du? Predikanten er borte i huset mitt, og sier *dette*. Susie, hva mener du om *dette*?”

124 Hun gikk inn, begynte å tømme ut. Hun ga slipp. Hun ga slipp på det hun hadde, slik at hun kunne få mer. Det er det verden trenger i dag, en god, gammeldags overgivelse av det du har. Halleluja! Hun tømte ut, slik at hun kunne bli fylt opp. Hun tømte ut all oljen hun hadde, og all oljen hun hadde og alt melet hun hadde, til predikanten, til Guds Rike. Og da hun hadde tømt ut alt der inne, kom Gud ned, fylte opp melkrusken, fylte opp oljekruset. Hun tømte det igjen på predikantens asjett. Og Den kom, fylte det opp igjen. Han tømte inn. Hver gang hun tømte, fylte Han på.

125 Jeg sier i dag, hvis mennesker vil tømme ut alt sitt tøv og spetakkel og etterligningen av kristendommen, og la Den Hellige Ånd ta Sin plass, så vil det starte en vekkelse i Eighth and Penn Street som vil fare over hele landet. Slutt med tullet. Kom tilbake til Guds Ord. Tøm ut, slik at du kan bli fylt opp. Gi slipp, og Gud vil komme. Tømmer du ut, vil Gud fylle på. Alle de puslete tingene, som, “Du må gjøre *dette*, og du må gjøre *det*; og du burde gjøre *dette* og du burde gjøre *det*.” Glem det! Tøm det ut av din sjel!

126 Si: "Gud, la meg, fra denne fullt . . . denne dag, være fullt og helt Din. Herre, jeg kommer med et sønderknust hjerte. Jeg kommer med en angrende ånd. Jeg elsker Deg. Du vet jeg elsker Deg. Og jeg ønsker å glemme all denne dårskaperen med alle disse førti-dagers-fastene og se om jeg kan komme nærmere Gud, og alt *dette, det, og det andre*, alt dette tullet."

127 Stopp det! Det er ingenting i Ordet som sier at du skal ha en førti dagers faste. Ikke en ting. Det er ingenting i verden som sier at du skal faste, hvis ikke Gud forteller deg det. Hvis du faster, kommer du ikke til å bli sulten og bli alle disse tingene. Mens du faster, broder, vil du være glad og lykkelig hele tiden. Sa: "Ikke vis dere for menneskene slik hyklerne gjør, med et langt, sørgmodig ansikt. 'Jeg er på en førti dagers faste. Tannprotesen min passer meg ikke lenger. Jeg har gått ned tretti pund, og de sa jeg ville se bedre ut etter at dette var over.'" Åh, sludder! Det er djevelens forførende ånder.

128 Går opp til alteret og sier "glory, glory, glory" inntil du nesten ikke kan si noe annet, og sier: "Du må tale i tunger før du får Den Hellige Ånd." Sludder! Tøm det ut!

129 Få det ut av systemet ditt og kom på Guds Ord! Han sa: "Omvend dere alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn for syndenes forlatelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave." Holder Gud ikke Sitt Ord, er Han ikke Gud. Amen. Tøm ut. Bli fylt opp. Amen. Puh! Jeg elsker det. Det er er Hans Ord. Gud sa så. Det er riktig. Og når Gud sa det, vil Gud ta hånd om det. Ja vel. Alle forberedelsene du gjør, all kirkegåingen du kan gjøre . . .

130 Det er akkurat som her nede ved jernbane-verkstedet der de bygger en hel masse godsvogner, eller en hel masse passasjer-vogner. Jeg jobbet der før. Og de tar og bygger de store jernbanevognene og slikt, og legger hardt tre, innlagt mahogny over alt, og alt så vakkert, satt den ut der på sporet, og den var død som en sild. Der satt motoren, ingen damp i den. Den bare stod der.

131 Det den trenger i dag er ild i dampkjelen. Det den trenger i dag er litt damp. Det den trenger i dag, menigheten, er å koke; den varmeste kokingen som finnes til å koke synd ut av livet ditt, er kjærlighet. Og hvis dere ikke kan elske hverandre, hvordan skal dere kunne elske Gud Som dere ikke har sett? Kjærligheten skjuler en mengde synder. Bli forelsket i Gud, så vil dere elske hverandre, så vil du elske menigheten, du vil elske Saken, du vil elske alt som er gudelig, og du vil holde deg unna verdens ting.

132 Forførende ånder går rundt og forteller folk *dette, det*, eller *det andre*, "De må gjøre *dette*. De må gjøre *det*." Det er fordi denominasjoner har vokst fram og de har en liten åpenbaring slik at de sier: "Vel, nå, jeg tror at et menneske . . . Jeg tror på noe slikt som roping i Bibelen." Det er riktig. Det er sannheten. De

lagde en denominasjon ut av det, “Når du roper, har du Den.” Men det har du ikke.

¹³³ Den neste vokser fram, sier: “Tungetale.” Det er riktig. Det er i Bibelen. “Vel, når du taler i tunger, har du Den.” Men mange av dem talte i tunger og hadde Den ikke. Skjønner? Det er ikke Den. Nei, sir.

Mange av dem sa: “Vel, vi må profetere.”

¹³⁴ Se på disse profetene her med horn på hodene sine, hoppende opp og ned og profeterte. Mika sa: “Dere lyver, alle sammen.” Amen. Riktig. Gud kommer ikke på den måten. Gud kommer til det oppriktige hjertet som kommer med en angrende, sønderknust ånd. “Den som går ut og sår med tårer, skal utvilsomt vende tilbake med fryderop og bære med seg verdifulle kornbånd.” Amen. Forstå det riktig, venn.

¹³⁵ Så mye demonologi, demoner som arbeider i menneskesjeler! Følg med på hvor den bærer sin frukt. Følg med på hva slags liv en person lever. Se på måten de handler på, følg med på hva de gjør, se på hva motivene deres er. Det er like så umulig. . . Og hvis jeg sa til dere at, “Den eneste måten. . . Her står vognene, alle på rad og rekke her. Himmelen er i Charlestown. Du kan ikke gå. Den eneste måten du kan reise, er en vogn. Og hver eneste mann som krysser grensen må ha med seg fem gallon med bensin.” Her er vognen hans, men hvis han ikke har bensin, kan han ikke kjøre den. Vel, det er nøyaktig, fullkomment slik det er i Himmelen. Hvis du dør uten Gud, jeg bryr meg ikke om hvordan du levde og hvor mange vogner du bygde, hvis Guds kjærlighet ikke er der til å trekke deg inn i Guds Rike, er du fortapt.

¹³⁶ Det er en negativ og positiv. Uansett hvor mye positiv denne strømmen leder her, hvis den ikke har en jordledning, vil den aldri lyse. Det er riktig. Du må være rotfestet, grunnfestet i Guds kjærlighet. Åh, broder! Før det negative og positive sammen, så vil du få et Lys, det gode, gammeldagse Evangelie-Lyset. La Det bre seg ut fra kyst til kyst. Du vil aldri få Den uten det. Uansett hvor mye risting og hopping du kan gjøre med det positive, er du nødt til å ha jordledningen til å få det til å lyse. Amen.

¹³⁷ Har du lagt merke til noe? Du legger en jordledning her på denne, og alt sammen går rett tilbake ned her til understasjonen, rett ned i bakken. Og hver gang en mann blir rotfestet og grunnfestet i Guds Ord, så blir han rotfestet og grunnfestet i Golgata, der borte, der ankeret, Guds ankerfeste ble tilveiebrakt for å lyse fram Evangeliets Lys. Amen.

¹³⁸ Vet dere hva som er i veien? Folk i disse flotte, store, kalde, formelle likhusene her ute gir seg ut for å forkynne Evangeliet. En liten predikant kom til meg i går, som tilhører én av de største denominasjonene som finnes i landet i dag, utenom katolikkene. Han sa: “Broder Branham, jeg er lut lei.” Sa: “De kommer til å tvinge alle oss predikanter til å ha på oss kapper og snu kragene

våre rundt og—og forkynne bestemte ting. Og de vil fortelle oss hva vi skal forkynne om hvert kvarter.” Han sa: “Jeg klarer ikke å holde det ut lenger.” Han sa: “Hva skal jeg gjøre? Skal jeg begynne å forkynne Evangeliet?”

¹³⁹ Jeg sa: “Broder, så lenge du er hos den denominasjonen, så respektér den. Du sier bare det de står for. Men gå bort til forstanderen din eller oppsynsmannen din og si: ‘Sir, jeg er blitt født på ny av Guds Ånd. Her er Guds Ord. Hvis du lar meg forkynne Det, vil jeg bli i menigheten din. Hvis ikke, så forsvinner jeg. Legg det over på noen andre.’” Det er måten å gjøre det på. Ikke gå som katten rundt den varme grøten. Ikke vær negativ. Kom ut og si det som det er. Riktig.

¹⁴⁰ Han sa: “Broder Branham, tror du jeg vil få en forsamling?”

¹⁴¹ Jeg sa: “Der Åtselet er, vil Ørnene samles.” Det er riktig, de vil følge etter.

¹⁴² Slik som mannen en gang, som klekket ut kyllingene. Nå, det er ikke en spøk. Jeg mener det ikke som en spøk. Jeg mener det som et poeng. Han skulle få kyllingene sine til å verpe, og han hadde ikke nok egg. Han la et ande-egg under en. Og da alle sammen klekket ut, var anda det rareste kyllingene noen gang hadde sett. Så høna klukket til kyllingene og de små kyllingungene kom, men anda skjønnte ikke det språket. Men én dag ledet den gamle høna dem ut bak låven. Det var en liten elv nede bak låven. Da den lille anda luktet vannet, la han i vei ut til vannet så fort han bare kunne. Den gamle høna sa: “klukk, klukk, klukk.” Og den lille anda sa: “honk, honk, honk.” Han var på vei mot vannet. Hvorfor? Han var en and av natur. Da han luktet vann, broder, kunne han ikke holde seg unna det for han var en and.

¹⁴³ Og jeg sier i dag, hvem som helst som virkelig ønsker å finne Gud, de vil ikke la noen menighet diktere for seg de tingene de ikke kan leve, *det* eller det *andre*. Hvis du har Guds natur i deg, vil du gå til hellighet. Du vil gå til det rette. Du vil stå for det rette. Du vil gjøre det rette. Du vil tenke det rette. Du vil leve det rette. Hvis du er en and, liker du vann. Hvis du er en kristen, liker du Kristus. Hvis du er en djevel, liker du djevlels ting. Hvis du er en gribb, spiser du døde ting. Hvis du er en gris, vil du spise avfall. Hvor er du i dag? Riktig. Du hevder at du er her oppe og spiser Herrens ting, deretter går du ned og roter rundt med djevlen? Det er noe galt med det. Slutt å lytte til de åndene; de er djevler. Uansett om du må stå alene. Menn og kvinner som noensinne har blitt til noe, nesten, har vært menn og kvinner som stod alene med Gud.

¹⁴⁴ Se på Mika hvordan han stod der; ikke som Gibraltars klippe, men Tidenes Klippe. Han sa: “Jeg vil ikke tale noe. . . Jeg bryr meg ikke om hva seminaret sier. Jeg bryr meg ikke om hva forsamlingen min sier. Jeg bryr meg ikke om hva kongen sier.

Hvis du hogger av meg hodet, vil jeg bare si hva Gud legger i min munn å si." Han gjorde rett. Han gjorde rett.

¹⁴⁵ Og i dag, menn og kvinner, ikke bry dere om hva verden har for dere, hva slags behandling den har, hva slags bakterie-vaksinering de har og hevder: "Hvis du blir medlem av menigheten, vil det gå bra med deg." Det er en falsk vaksinering. Hvorfor? Du har fremdeles syndens sykdom. Det er riktig. Men jeg sier deg én ting, broder, det som vil vaksinere deg mot synd, det er å komme til det dyrebare Blodet til Herren Jesus Kristus og bli fylt med Den Hellige Ånd, og det vil vaksinere deg mot all synd, og dine ønsker vil være vendt mot Himmelen, og du vil ikke ha noe tid for tingene av verden.

Skal vi be.

¹⁴⁶ Vår Himmelske Far, når vi ser disse forførende åndene over folk, og vet at de forakter Guds ting, ber jeg, Gud, om at Du må gripe tak i enhver mann og kvinne her inne i dag. La dette være en dag, Herre, at de vil innse at livet deres ikke stemmer overens med Ordet. Og de har lyttet til feil ting, at djevelen har roet dem ned med gamle True Story-blader, råttent sludder fra verden og kino-forestillinger og urent fjernsyn. Å Gud, så helt umulig for en kristen å se på! Gud, det gjør oss kvalme. Du sa det gjorde Deg kvalm som spy. Du sa: "En hund går til sitt spy, og en—og en gris til sin søle." En gammel hund vil spy opp noe. Ser en halvfødt, tilsynelatende, hyklersk person komme til alteret, og som om du vil spy opp verden; fortsetter rett videre, de kommer rett tilbake og spiser det igjen. Å Gud, rens Ditt Hus, Herre. Halleluja! Send Den Hellige Ånd med slik en gammeldags overbevisning som vil rense en manns appetitt og rense hans sjel, og rense ham opp og gjøre ham til en Himmel-vendt skapning. Gi ham. . . Forny hans ungdom og hans løfter som en ørn, slik at han kan stige opp og komme over tingene av denne verden og sveve høyt inn i det Himmelske der oppe hvor han kan se vanskelighetene komme på avstand. Gi det, Herre.

¹⁴⁷ Du sammenlignet Dine profeter med dem, med ørner, som hadde ørnens blikk, kunne gå langt opp og se ting i lang tid før den kom dit. Å Gud, velsign denne lille menigheten. Velsign disse menneskene som kom hit. Velsign de fremmede her inne i dag. Og la dem skjønne at dette Budskapet ikke var rettet mot noen personlig, men rettet spesielt, Herre, mot de som er i dyp nød; da vi vet at en dag må vi stå sammen i Guds dom, og vite at vi vil bli holdt ansvarlig for å kjenne Sannheten og ikke fortelle Den. Far, jeg ber om at Den må bli tatt imot av ethvert hjerte. I Jesu Navn.

¹⁴⁸ Med våre hoder bøyd bare et øyeblikk, lurer jeg på om det er noen her denne formiddagen som vil si: "Broder Branham, jeg er lut lei alle disse små tingene. Jeg har simple ting som har hengt ved meg så lenge. Jeg—jeg snakker alltid upassende. Jeg—

jeg gjør ting jeg ikke burde gjøre, og jeg vet det. Det sømmer seg ikke for en kristen. Jeg ønsker ikke å gjøre det; Gud vet at jeg ikke gjør det. Og jeg vil ikke lytte til den ånden lenger. Det er den tingen som har holdt meg nede hele mitt liv fra å ha virkelig kjærlighet og frihet i Kristus. Jeg vil at du skal be for meg nå, broder Branham, om at den må—den må forlate meg denne dag.” Vil du løfte din hånd? Ethvert hode bøyd. Gud velsigne deg. Åh, du store, dusinvis av hender! Små, simple ting, små ting som får deg til å snakke eller starte en eller annen slags liten krangel i menigheten, får deg til å ta side med noe på den måten. Åh, det er ugudelig. Det er ikke harmoni blant brødre. Og ikke gjør det. Du ønsker ikke det. Du ønsker ikke det og disse tingene, denne hissigheten og slikt, som holder deg nede.

¹⁴⁹ Si: “Gud, jeg vil ikke ha den tingen lenger. Jeg er lut lei av det. Jeg er rede i dag for å kaste det ut. Jeg kommer nå, Herre, og jeg ønsker å komme bort fra all min egoisme. Hvis min broder ikke behandler meg riktig, vil jeg be for ham likevel. Hvis min pappa ikke behandler meg riktig, vil jeg elske ham likevel. Hvis min kone ikke behandler meg riktig, eller min ektemann, vil jeg gå ydmykt fremfor Gud. Herre, jeg ser bare mot Ditt Rike. Jeg vil ha mitt sinn rett. Jeg vil ha mitt hjerte full av glede. Jeg vil gå, når vanskelighetene virkelig svermer rundt meg, vil jeg fremdeles stå med hendene mine løftet og mitt hjerte rent fremfor Deg, Herre, da jeg vet dette, at en dag vil jeg møte Deg. Jeg ønsker den slags opplevelse. Herre, gjør meg slik, fra denne dag.”

¹⁵⁰ Vil du løfte din hånd, noen som ikke løftet sin hånd for en stund siden. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Søster, gi oss en liten akkord mens vi har våre hoder bøyd. Hvor mye mener du det virkelig? Ikke lat som nå. Dette er ikke en tid for å late som. Det er en tid for å ta imot. Dette er en tid da du må få tak i Det. Kom, tøm det ut her og nå. Vil du? Kom, gi alt du har til Gud. Si: “Gud, jeg har ikke veldig mye. Jeg er bare en liten husmor. Jeg kan ikke gjøre veldig mye, Herre, men jeg—jeg kan lese Din Bibel, jeg kan be hver dag. Jeg kan kaste ut alt søppelet som er mitt sinn. Jeg kan kastet ut alle de greiene nå. Jeg er skyldig i en mengde ting som predikanten sa denne formiddagen, så jeg—jeg kommer det ut i dag. Jeg vil ikke ha det. Gud, fyll meg med kjærlighet. Fyll meg med det som får meg til å elske den bitreste fienden jeg har. Jeg ønsker det virkelig, Herre.”

¹⁵¹ Mens hun spiller her, vil du ikke komme nå og stå ved alteret bare et øyeblikk, mens vi samler oss i bønn. Hvis du virkelig mener det nå, hvis du virkelig er klar for å overgi det, vil du ikke forlate dette alteret i dag med det på ditt hjerte, dersom du kommer oppriktig. Og si: “Jeg kommer opp hit bare for å stå, bare et øyeblikk, broder Branham, ja, mens du ber for meg, personlig.” Jeg—jeg vil at du skal komme, be. Vil du komme nå? Med deres hoder bøyd, hvem vil reise seg og komme til alteret, stå rundt alteret?

Gå meg ei forbi, O milde Frelser,
 Hør mitt ydmyke rop;
 Mens på andre Du kaller;
 Åh, gå meg ei forbi.
 Frelser, Frelser,
 Hør mitt ydmyke rop;
 Mens på andre Du kaller,
 Åh, gå meg ei forbi.

¹⁵² Uansett hvor lenge du har vært en kristen, og du har fremdeles disse små åndene som snakker til deg, får deg til å bli rasende, får deg til å snakke om andre. Når noen kommer bort og begynner å snakke om noen andre, så blir du med på det og, åh, bare raker ned på dem. Det er feil, broder. Ikke gjør det. Det vil til slutt stenge deg ute fra det lovede Land. Hvis du bare har én liten ting som du ikke burde hatt, hvis Guds kjærlighet ikke virkelig er i ditt hjerte, vil du ikke være dame og mann, gå opp og si: "Gud, akkurat her vil jeg tømme det ut, denne formiddagen, akkurat her. Jeg går bort fra dette alteret som en annerledes person." Vil du komme?

¹⁵³ Er det en synder som aldri har tatt imot Jesus, og du vet at du er en synder, du kjenner Ham ikke som din Frelser? Du sier: "Broder Branham, ja, jeg trodde jeg hadde en masse fornøvelser. Jeg går på danser og i selskaper og alle de tingene. Jeg ser på den gale typen forestillinger. Og jeg—jeg leser den feile typen litteratur. Jeg leser bøker som har vulgære historier i seg. Jeg liker på en måte å lese det." Broder, det er noe galt med deg. Det er din appetitt; ser du, la meg se hva en mann leser, la meg se hva han ser på, lytte til musikken han lytter til.

¹⁵⁴ Her om dagen da jeg kjørte bil, lente en bestemt person seg over og skrudde på radioen min, en eller annen vulgær musikk. Jeg sa: "Skrud det av. Jeg vil ikke høre på det." Noe boogie-woogie-greier.

Sa: "Men, jeg liker å høre på det."

Jeg sa: "Din natur er feil. Du gjør feil."

¹⁵⁵ Da jeg var her ute noen dager etter det, oppe på en fjellside eller åsside og fisket sammen med personen. Småfuglene sang. Lerkene skrek. Martingalen fløy oppe i luften, eller nattergalen, og sang lovprisning. Jeg ropte til den gutten, jeg sa: "Hør her, gutt, det er min musikk. La den være på. Det er radioen min. Gud sender dem ned for å synge for meg mens jeg er her. Det beroliger min sjel."

¹⁵⁶ Bedre enn alt det vanvittige greiene, disse jukeboxene som dundrer og holder på, slik at du ikke en gang kan spise på et offentlig sted. Det er djevelens diett. Det er djevelens greie, fullstendig tilskitnet med synd. Er du helt forblindet der ute og nyter det? Når de putter penger på de små boksene, og alt det skitne greiene som kommer på, liker du det? Skam deg. Du er

en frafallen. Du er borte fra Gud. Du kjenner ikke Gud. Hvis du kjente Gud i tilgivelsen av dine synder, ville du aldri lytte til slikt sludder som det. Det ville være dødt for deg. Du ville—du ville spy av det. Du vil ikke ha det. Din diett er bedre. Du elsker Gud. Vil du ikke komme denne formiddagen, knele ned her med disse som bekjenner denne formiddagen?

¹⁵⁷ Her er menn og kvinner som kneler ned akkurat her, som har vært kristne i årevis. Jeg ukristeliggjør dem ikke. Men det jeg prøver å gjøre er å fortelle dem at djevelen som plager dem, holder dem borte fra den fulle Gleden. Den Hellige Ånd er Glede. Vel, jeg våkner full, jeg legger meg full, jeg er full hele dagen lang, full hele natten lang. Åh, jeg bare—jeg bare elsker det. Jeg drar og fisker på dette, “Gå meg ei forbi, O milde Frelser. Hør mitt ydmyke rop.” Jeg går på jakt og synger lovprisning til Gud. Jeg forkynner overalt hvor jeg går. Ønsker ikke du å være på den måten? Full av Den Hellige Ånd, Den stimulerer deg. Åh, du store! Hører dem synge de gamle skitne sangene? Du kan synge den:

Jeg er på vei til det lovede Land,
 Jeg er på vei til det lovede Land;
 Å hvem vil komme og gå med meg?
 Jeg er på vei til det lovede Land.

Jeg er på vei til det lovede Land,
 Jeg er på vei til det lovede Land;
 Å hvem vil komme og gå med meg?
 Jeg er på vei til det lovede Land.

Når skal jeg nå den salige hvilen,
 Og for evig være velsignet!
 Når skal jeg få se min Fars ansikt,
 Og på Hans bryst få hvile?

Jeg er på vei til det lovede Land,
 Jeg er på vei til det lovede Land;
 Å hvem vil komme og gå med meg?
 Jeg er på vei til det lovede Land.

¹⁵⁸ Vil du ikke komme og bli med? Jeg husker da omkring fem hundre av oss stod der borte da jeg dømte et hundre og tjue, omtrent på denne tiden av året, her nede ved elvebredden, da den store Morgenstjernen kom skinnende ned på elven. Halleluja! En Røst talte fra Den og sa: “En dag vil du spre Evangeliet ut gjennom hele verden.” Hvordan kunne en fattig, liten, uuttannet bondegutt noen gang gjøre det? Guds nåde! Amen.

¹⁵⁹ Åh, hvem vil komme og gå? Bli kvitt, legg til side alt som tynger nå. Ikke lytt til de forførende åndene. Kom, lytt til Guds Ord, SÅ SIER HERREN! “Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet, for de skal bli fylt.”

¹⁶⁰ La oss bøye våre hoder nå mens vi ber med disse ved alteret.

Kjære barn, jeg vil at dere skal huske denne formiddagen, dere er der for å legge av det som tynger. Dere er der for å legge til side alt som tynger og synden som så lett henger fast ved dere. Paulus sa det, i Hebreerne, det 12. kapitlet.

. . . skal da vi . . . er omgitt av en så stor sky av vitner, legge av enhver byrde, og synden . . . som så lett fanger oss, . . .

Og hva mer skal jeg si? For tiden ville ikke . . . fortelle om Gideon, . . . om Balak, Barak, . . . Samson, . . . og Jeftha; om David . . . Samuel, og profetene.

Ved tro seiret de kongeriker, utøvde rettferdighet, fikk løftet oppfylt, stoppet gapet på løven.

Slokket sterk ild, unnslopp sverdets egg, ble gjort sterke etter svakhet, og ble . . . tapre . . . fienden på flukt . . .

Og kvinner fikk sine døde . . . ved oppstandelse

Andre opplevde tortur, ondskapsfull spott og pisking, ja, mer enn dette, lenker og fengsel.

Og—og andre som hadde prøvelser . . . spott . . . pisking . . .

. . . disse alle fikk godt vitnesbyrd ved troen, . . .

Og alle disse, selv om de fikk godt vitnesbyrd ved troen, så fikk de ikke se oppfyllelsen av løftet.

For Gud hadde på forhånd utsett noe bedre for vår skyld, for uten oss kunne de ikke bli fullkommen.

Derfor skal . . . vi som er omgitt av en slik mektig sky av vitner, legge av enhver byrde og synden . . . så lett fanger oss, slik at vi kan løpe med utholdenhet i den kampen som er lagt foran oss.

Mens vi ser på Jesus, troens opphavsmann og fullender. På grunn av den glede som var lagt foran ham, utholdt han korset, akter ikke på skammen, og . . . satt seg ved høyre side av Guds trone.

¹⁶¹ Jesus sa i Sin bønn: “Far, Jeg helligjør Meg Selv.” Jesus ble helliggjort for Menigheten. Han kunne ha blitt gift, men Han gjorde det ikke. Han ble helliggjort. Han sa: “Hellige dem, Far, i Sannheten. Ditt Ord er Sannhet.”

¹⁶² La oss nå legge til side alt som tynger. Har du et sinne? Har du noe ved deg, som får deg til å snakke når du ikke burde snakke? Å Gud! Legg det der nå. Legg det der, se på at Ilden fra alteret kommer ned og tar det bort. Se på at Guds kjærlighet fortærer det opp. Se på all den gamle egoismen, måten du har snakket til din kone på, måten du har snakket til mannen din på, måten du har snakket til naboen din på, måten du har snakket om menneskene i menigheten på, legg det på alteret

denne formiddagen, og Guds Ild vil komme ned og ta det rett bort, og Guddommelig kjærlighet vil brenne der istedenfor.

163 Har du sykdom? Legg det på alteret, si: "Herre, her er det. Skap i meg en ren ånd. Skap i meg en helbredelseskraft." Se hva Gud vil gjøre. Gud vil gjøre det denne formiddagen.

164 Vår Himmelske Far, vi kneler ned i Ditt Nærvær, på vegne av de ved alteret. La Din nåde hvile over hver enkelt av dem, Far. Nå, mens de . . . Herre, jeg kan ikke gjøre det for dem. De må gjøre det selv. Intet menneske kan gjøre det for dem. De må gjøre det alene. La deres sjeler nå si i seg selv: "Å Gud, dette sinnet, jeg legger det ned her, Herre. Jeg vil aldri plukke det opp. Uansett hva som kommer og går, vil jeg gi slipp på det fra nå av. Denne tungen min som har så lett for å ta parti med en masse sladder, Herre, jeg legger det ned her. Jeg vil aldri plukke det opp igjen. Helliggjør min tunge, Herre. La meg føle Englene komme inn, slik Jesaja gjorde da han sa: 'Jeg har urene lepper. Ve meg!'" Og Engelen kom, tok tengene og gikk til alteret og fikk tak i Ild-kullet og la det på leppene hans og helliggjorde ham. Gud, helliggjør enhver pratmaker denne formiddagen, som taler ondt og sår splid. Gi det, Herre.

165 Alle disse sykdommene som har knelt ned i denne bygningen, syke mennesker, da vi vet at de er djevler også. Gud, som Din tjener, irettesetter jeg dem i Jesu Navn. Må de komme ut av hver eneste syk person. Og må enhver uren person, som har hatt urene tanker, vulgær, lyst, menn og kvinner på samme måte, Gud, ta det ut av dem. Alle disse her som prøver å bli kvitt sigaretter, og små sosiale drinker, og små selskaper, og egoistiske ting; Gud, stimuler deres hjerte med Den Hellige Ånd på en slik måte at de tingene ikke har noen dragning noe mer. Det vil ikke ha noen plass; du er så full av Den Hellige Ånd fra nå av.

166 Gud, gjør denne lille menigheten til en brennende busk. Gjør den til et Hellig-Ånds-sted, gjør den til en brennende Ild, slik at verden kan komme inn og se Guds herlighet. Gud, begynn med denne lille håndfullen av mennesker på et par hundre her denne formiddagen. Gi det, Herre.

167 Rens ethvert hjerte, enhver metodist, enhver baptist, enhver katolikk, enhver presbyterianer, enhver pinsevenn. Herre, ta det ut av deres hjerte og la dem komme til Deg i dag. Gi det, Far. Jeg betror dem til Deg og overgir dem til Deg, i Jesu Kristi Navn for renselsen av deres sjeler og helbredelsen av deres kropp. Amen.

168 Jeg undrer, har du lagt igjen byrden din ved alteret? Føler du at den ligger der? Hvis du føler at den ligger der, så vær du dommeren. Det er du som ber. Jeg har forkynt. Det er du som ber. Er byrden din blitt igjen der, broder, søster? Kan du virkelig la den ligge igjen der? Hvis du kan, løft opp din hånd, si: "Ja, Gud, nå lar jeg den ligge her. Min uenighet, jeg legger den igjen her på alteret." Hva med det, nede ved enden av alteret her til høyre for

meg, dame? Kan du legge den igjen der? Kan du legge igjen den gamle byrden der? Si: "Ja, min tro ser opp mot Deg, Du Golgatas Lam." Mens vi alle sammen synger den sammen nå.

Min tro ser opp mot Deg,
Du Golgatas Lam,
O Guddommelige Frelser;
Hør meg nå mens jeg ber,
Ta all min skyld av sted,
O la meg fra denne dag
Være fullstendig Din!

¹⁶⁹ La oss reise oss opp, virkelig ærbødige, alle sammen. Nå, lytt nøye alle sammen nå. Ingen må gå. Bare...Møtet er ikke over. Jeg vil at dere skal ha denne lille helligheten, lille høytidsstunden.

Mens livets mørke labyrint jeg går,
Og sorger rundt meg spres,
Vær Du min Guide;
Byd at mørket skal bli til dag,
Tørk bort sorgens tårer,
Og la meg fra denne dag,
Være fullstendig Din!

Ikke syng den til sidemannen din nå. Lukk øynene dine, og la oss syng den sakte mens vi løfter våre hender til Gud.

Mens livets mørke labyrint jeg går,
Og sorger rundt meg spres,
Vær Du min Guide;
Byd at mørket skal bli til dag,
Tørk bort sorgens tårer,
La meg heller aldri komme
Bort fra Deg.

Jeg har en Far over der,
Jeg har en Far over der,
Jeg har en Far over der,
På den andre siden.

Åh, en klar dag vil jeg gå og se Ham,
En klar dag vil jeg gå og se Ham,
En klar dag vil jeg gå og se Ham,
På den andre siden.

Åh, den klare dagen kan være i morgen,
Den klare dagen kan være i morgen,
Den klare dagen kan være i morgen,
På den andre siden.

¹⁷⁰ Jeg undrer nå, hvor mange har en far i den andre Landet? La oss se din hånd. Hvor mange har en mor i det andre Landet? La oss se din hånd. Hvor mange har en Frelser i det andre Landet? La oss se din hånd.

Vil ikke det bli et lykkelig møte!
 Vil ikke det bli et lykkelig møte!
 Vil ikke det bli et lykkelig møte!
 På den andre . . .

¹⁷¹ Jeg vil at dere skal gjøre noe. Nå mens vi synger den igjen, vil jeg at dere skal håndhilse på noen som står ved siden av dere og si: "Broder, søster, be for meg, at jeg vil møte deg i det andre Landet." Ikke gjør det uten at du mener det. Hvor mange ønsker å møte hverandre? Hvor mange ønsker å møte alle her over Der? Vi, selvfølgelig gjør vi det. Nå, la oss bare håndhilse på hverandre og si: "Jeg ønsker å møte deg, broder. Jeg ønsker å møte deg på den andre siden." Nå, mens vi synger denne: "Jeg har en Frelser over der." Ja vel.

Jeg har en Frelser over der,
 Jeg har en Frelser over der,
 Jeg har en Frelser over der,
 På den andre siden.
 Åh, en klar dag vil jeg gå og se Ham,
 En klar dag vil jeg gå og se Ham,
 En klar dag vil jeg gå og se Ham,
 På den andre siden.

¹⁷² Føles ikke det godt og fint? "Jesus, hold meg nær korset."

Jesus, hold meg nær . . .
 Det finnes en dyrebar kilde,
 Fri for alle, en helbredende strøm,
 Flyter fra Golgatas kild- . . .

Alle sammen løft deres hånd nå.

I korset, i korset,
 Er min ære for evig;
 Inntil min bortrykkede sjel skal finne
 Hvile over elven.

I korset, i korset,
 Er min ære for evig;
 Inntil min bortrykkede sjel skal finne
 Hvile over elven.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgata.

Priset være Gud!

¹⁷³ La oss stille nå bare bøye våre hoder. Og på vår egen elskverdige måte, la oss bare prise Ham med hendene våre løftet og si: "Takk, Herre, for at Du frelste min sjel. Takk, Herre, for at Du gjorde meg hel. Takk, Herre, for alt Du har gjort, tilveiebrakt herlig utfrielse, tilveiebrakt gratis frelse. Takk, Herre." Vi gir Deg dette takke-offeret. Vi priser Deg fordi Du er så elskelig.

Du er Dalens Lilje, Morgenstjernen, Sarons Rose, Alt-i-Alt. Du er Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd; Han som Var, Som Er, og Skal Komme; den store Alfa, Omega. Du er den Underfulle Ene, Fredsfyrsten, Davids Rotskudd og Ætt. Du er Alt! Og vi takker Deg, Herre, for alt det Du har gjort. Vi takker Deg for Ditt Ord, for Det er et Lys på vår sti. Åh, vi ber, Herre, om at Du må la oss vandre i Lyset. Gi det, Far. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Ja vel. Mens vi setter oss ned et øyeblikk. "Vi vil vandre i Lyset."

Vi vil vandre i Lyset, slikt et vakkert Lys,
Kom der nådens duggdråper er klare;
Skinn rundt oss, om dagen og om natten,
Jesus, Lyset i . . .

¹⁷⁴ Kom igjen, troende, la oss synge den nå!

Vi vil vandre i Lyset (renhet, hellighet), det
vagre Lyset,
Kom der nådens duggdråper er klare;
Skinn rundt oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.
Kom, bekjenn Ham som din Konge,
Jesus, verdens Lys;
Da vil Himmelen klokke ringe,
Jesus, verdens Lys.

Alle sammen!

Vi vil vandre i Lyset (et Lys på min sti), det
vagre Lyset,
Kom der nådens duggdråper er klare;
Skinn rundt oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

¹⁷⁵ Skaper ikke det en god følelse i deg? Hvor mange føler det godt? Bare rekk opp din hånd nå, si: "Jeg føler det virkelig godt." Hellige Ånd har rensket deg helt igjennom. Da vil vi (hva?) vandre i Lyset. Ikke hør på noen . . . Hva er Lyset? "Ditt Ord er en Lykt." Så da:

Vi vil vandre i dette Lyset, det er et vakkert Lys,
Det kom der nådens duggdråper er klare;
Skinn rundt oss, om dagen og om natten,
Jesus, Lyset i . . .

¹⁷⁶ Nå, er ikke det fantastisk? Ser ut som vi rett og slett ikke klarer å avslutte. Den Hellige Ånd har grepet tak i oss! Føler dere det ikke slik? Bare føles som jeg ikke klarer å slutte. Bare virker som jeg ikke klarer.

Evangeliet drypper av blod,
Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av
blod.

Den første som døde for denne Hellige Ånds plan,
 Var Johannes Døperen, men han døde som en mann;
 Deretter kom Herren Jesus, de korsfestet Ham,
 Han forkynte at Ånden ville frelse mennesker fra synd.

Der er Peter og Paulus og Johannes den guddommelige,
 De oppgav sine liv for at dette Evangeliet kunne skinne;
 De blandet sitt blod som profetene fra gammel tid,
 Slik at det sanne Guds Ord ærlig kunne bli fortalt.

Så steinet de Stefanus, han forkynte imot synd,
 Han gjorde dem så sinte, at de knuste hans hode;
 Men han døde i Ånden, han oppgav ånden,
 Og dro for å være med de andre, den livgivende hærs karen.

Det fortsetter å dryppe av blod, ja, Det drypper av blod,
 Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod,
 Disiplenes blod som døde for Sannheten,
 Dette Hellige Ånds Evangelium fortsetter å dryppe av blod.

Lytt!

Det er sjeler under alteret, som roper: "Hvor lenge?"
 Før Herren straffer de som har gjort galt;
 Men det kommer til å bli flere som vil gi sitt livs blod
 For dette Hellige Ånds Evangelium med Dets skarlagensrøde flod.
 Bare fortsetter å dryppe av blod, halleluja, Det drypper av blod.

Jeg ønsker å være en av dem.

Hellige Ånds Evangelium, Det drypper av blod,
 Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
 Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod.

¹⁷⁷ Jeg fikk lyst til å gå rett ned fra talerstolen. Amen. Åh, hvor underfullt! Mine brødre ga sitt livs blod. Det kommer til å bli

flere som vil gjøre det samme. Vær ikke bekymret. Det kommer fram til en oppgjørstime ganske snart. Du vil enten gå inn eller gå ut. De slutter seg sammen i Kirkenes Verdensråd nå, og alle går inn. De samler seg alle sammen.

Og det kommer til å bli flere som vil gi sitt livs blod,
For dette Hellige Ånds Evangelium og Dets rensende flod.

Det drypper av blod, ja, Det drypper, (Åh, halleluja!)
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod,
Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånds Evangelium, Det drypper av blod.

¹⁷⁸ Du store! Jeg føler det som at Bortrykkelsen er rett over menigheten. Åh, bare gir meg en så god følelse! Alle synder er under Blodet. Ser dere, Den Hellige Ånd liker Ordet. Ordet er det Den Hellige Ånd næres av, ser dere. Åh, du store min! Det kommer ned og går ut blant folket, rensar deres synd, tar bort deres sykdom, tar bort deres depresjon. Nå er jeg drukken, bare så drukken som jeg kan få blitt, drukken av Ånden, kjærlighet strømmer ut av mitt hjerte. Uansett hva noen noesinne har gjort, er det tilgitt. Din bitreste fiende, det er helt over. Alle som noesinne har snakket eller sagt noe, hvis jeg . . . vel, jeg . . . som er helt borte, helt rensat nå.

Og Det drypper av blod, ja, Det drypper av blod,
Det Hellige Ånds Evangelium drypper av blod,
Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånd Evangelium . . .

Åh, du store! Så fantastisk!

Hvilken underfull tid for deg,
Hvilken underfull tid for meg;
Hvis vi alle forbereder oss på å møte Jesus vår
Konge,
Hvilken underfull tid det vil bli.

Underfull tid for deg,
En underfull tid for meg;
Hvis vi alle forbereder oss på å møte Jesus vår
Konge,
Hvilken underfull tid det vil bli.

Liker du den? Alle, kom igjen!

Åh, underfull tid for deg,
 En underfull tid for meg;
 Hvis vi alle forbereder oss på å møte Jesus vår
 Konge,
 Hvilken underfull tid det vil bli.

179 Jeg bare føler at det er en gammeldags vekkelse i denne menigheten. Gjør ikke dere? Bare en gammeldags opprenskning, utskuring; god, gammel, underfull stund. Føles det ikke godt? Åh!

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham,
 Prise Lammet som ble slaktet for syndere.

La oss synge den nå, alle sammen. Kjenner dere den? Jeg kjenner den. Kom hit; hjelp meg i å lede den, broder Neville. Og alle dere, sammen nå, bare løft opp deres hender, syng den med meg nå denne formiddagen.

Pris Lammet som ble slaktet for syndere;
 Gi Ham ære, alle folk,
 For Hans Blod har rensset bort hver plett.

180 Nå, alle sammen, kom igjen!

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham,
 Prise Lammet som ble slaktet for syndere;
 Gi Ham ære alle folk,
 For Hans blod har rensset bort hver plett.

Amen. Det underfullt?

Perle-hvite Staden,
 Jeg har et herskapshus, en harpe og en krone;
 Nå venter jeg, våker og ber,
 På den hvite Staden som Johannes så komme
 ned.

181 Amen. Underfullt! Åh! La oss nå reise oss opp, alle sammen. Jeg håper dere føler det godt. Husk møtene i kveld. Nå skal vi synge vår gode, gamle avslutningssang.

Ved Jesu Navn vi bøyer oss,
 Faller utstrakt foran Hans føtter,
 Kongenes Konge i Himmelen vil vi krone Ham,
 Når vår reise er fullført.

Ja vel. Alle nå, sammen. Ja vel.

Ved Jesu Navn vi bøyer oss,
 Faller utstrakt foran Hans føtter,
 Kongenes Konge i Himmelen vil vi krone Ham,
 Når vår reise er fullført.

Dyrebare Navn (dyrebare Navn), O hvor søtt!
(O hvor søtt!)
Jordens håp og Himmelenes glede;
Dyrebare Navn (dyrebare Navn), O hvor søtt!
(O hvor søtt!)
Jordens håp og Himmelenes glede.

¹⁸² Hvilken underfull formiddag! Hvilken underfull stund! La oss bøye våre hoder nå bare et øyeblikk. Alle sammen se rett mot Kristus nå, din Frelser. På en stille måte, vil jeg at dere skal gi Ham takk og pris. Si: "Herre, jeg takker Deg så for at Du helliggjør min sjel. Jeg takker Deg så for alt Du har gjort for meg. La Din Ånd være over meg gjennom dagen, Herre. Før meg. Led meg. Velsign meg." Gud gi den velsignelsen til deg, er min bønn.

Nå mens vi har våre hoder bøyd, broder Neville, avslutter du for oss med en liten bønn.

Demonologi – det fysiske

Mandag kveld, 8. juni 1953

Roberts Park Amphitheater, Connersville, Indiana

Demonologi – det religiøse

Tirsdag kveld, 9. juni 1953

Roberts Park Amphitheater, Connersville, Indiana

Forførende ånder

Søndag formiddag, 24. juli 1955

Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana

Disse Talene av Broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk, og er tatt fra magnetiske lydbåndopptak og trykket uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org